

Plenaire 28

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

4 februari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
POLITIEKE FRACTIES	
Wijziging in de samenstelling	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
BELANGENCONFLICT	
Ontslag uit de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Waals Parlement over het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, § 1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	2
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het opvang- en personeelstekort in de bijzondere jeugdzorg	2
ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de strijd tegen de ziekenhuisbacterie	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het pleidooi voor een aanvullende kinderbijslag vanuit Vlaanderen	7
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake een volksraadpleging met betrekking tot de Oosterweelverbinding in Antwerpen	9
ACTUELE VRAAG van de heer Robert Voorhamme tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een Europese aanpak van de crisis in de automobielsector	12
ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventuele heropstart van de gemeenschapsdialoog	17

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing om het veldrijden van de lijst met topsporttakken te schrappen	
ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing om het veldrijden van de lijst met topsporttakken te schrappen	19
ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaamse windenergiebeleid	
ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nood aan meer effectieve alternatieve energiebronnen	24
ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het halen van de Europese normen inzake fijn stof	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het halen van de Europese normen inzake fijn stof	27
ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van schoolsport – 1978 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	30
ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1997 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	30
Artikelsgewijze bespreking	31
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anne Marie Hoebeke en Joke Schauvliege, de heer Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Roegiers en mevrouw Vera Dua betreffende de maritieme toegang tot de haven van Gent – 1662 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	32
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy, Bob Verstraete, Jos Bex en Mark Demesmaeker betreffende de aanleg van een gewestelijk expresnet voor de zachte weggebruiker tussen de gemeenten uit de Vlaamse Rand en Brussel – 1756 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3	
Bespreking	36
VERSLAG over het verzoekschrift over de Oosterweelverbinding in Antwerpen – 2047 (2008-2009) – Nr. 1	
Verslag	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Jef Tavernier betreffende steunmaatregelen voor de offshore windenergiesector – 2085 (2008-2009) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	37
ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van schoolsport – 1978 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	37

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1997 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	37
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anne Marie Hoebeke en Joke Schauvliege, de heer Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Roegiers en mevrouw Vera Dua betreffende de maritieme toegang tot de haven van Gent – 1662 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	38
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy, Bob Verstraete, Jos Bex en Mark Demesmaeker betreffende de aanleg van een gewestelijk expresnet voor de zachte weggebruiker tussen de gemeenten uit de Vlaamse Rand en Brussel – 1756 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	38
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Dirk de Kort en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 15 januari 2009 door de heren Dirk de Kort in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitvoering van het masterplan voor de renovatie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) – 2043 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	38
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	38
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	41
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	41

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Else De Wachter, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Luc Martens: buitenslands;

Hilde De Lobel: familieverplichtingen.

POLITIEKE FRACTIES

Wijziging in de samenstelling

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 3 februari 2009 deelt de heer Bart Caron mee dat hij met ingang van 3 februari 2009 ontslag neemt uit de sp.a-fractie. Ik stel voor hem voor de plenaire vergaderingen plaats 103 toe te kennen. Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Bart Caron als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche,

in de Subcommissie voor Financiën en Begroting de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Ludo Sannen,

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme de heer Bart Caron als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Michèle Hostekint,

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de heer Bart Caron als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Joris Vandenbroucke,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Bart Caron als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Michèle Hostekint,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin de heer Bart Caron als vast lid vervangen door mevrouw Else De Wachter en mevrouw Else De Wachter als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Robeyns,

in de Interparlementaire Commissie voor de Nederlandse Taalunie de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Jo Vermeulen,

in de Deontologische Commissie de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Ludo Sannen,

in de Controlecommissie voor Regeringsmededelingen de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche en de heer Dany Vandenbossche als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ludo Sannen,

in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche en de heer Dany Vandenbossche als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ludo Sannen en

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte de heer Bart Caron als vast lid vervangen door de heer Dany Vandenbossche en de heer Dany Vandenbossche als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ludo Sannen.

BELANGENCONFLICT

Ontslag uit de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Waals Parlement over het voorstel van decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, § 1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 27 januari 2009 neemt de heer Kris Van Dijck ontslag uit de delegatie van het Vlaams Parlement met het oog op overleg met het Waals Parlement over het voorstel van

decreet van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, paragraaf 1, ten zevende, ten negende en ten tiende, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 60/17*)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Daems bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de voorzitter, ik zou bij hoogdringendheid de behandeling willen vragen van een voorstel van resolutie over de windenergieproblematiek, naar aanleiding van een aantal problemen rond het realiseren van de offshore windparken in de Noordzee.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het opvang- en personeelstekort in de bijzondere jeugdzorg

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, u ontving gisteren een delegatie van consulenten uit de bijzondere jeugdzorg, die voor uw kabinet aan het protesteren waren. Ik las daarover vanmorgen het verslag in de krant. Ik moet zeggen dat ik me bijna verslikt heb in mijn koffie.

Wat lees ik? Mevrouw de minister, u belooft een oplossing te bieden voor het tekort in de opvang en voor de

problemen van de consulenten en u zegt dat u tegen 24 februari een inventaris zult maken van de maatregelen die nodig zijn.

Mevrouw de minister, ik wil wel: nieuwe bezems vegeen schoon. Ik gun u heel graag uw wittebroodsweken, maar er zijn grenzen. Uw twee voorgangers waren van dezelfde partij als u. U bent, net als uw voorgangers, verkozen op een lijst van een partij die de verkiezingen gewonnen heeft met de belofte om de wachtlijsten weg te werken. Dan lees ik nu dat u, drie maanden voor de verkiezingen, het varkentje gaat wassen.

De wachtlijsten in de bijzondere jeugdzorg zijn niet weggewerkt, mevrouw de minister. De situatie in de bijzondere jeugdzorg is schrijnender dan ooit. Alleen al in Antwerpen – en er wordt alleen in Antwerpen en Limburg geteld en nog steeds niet in andere provincies – zijn er 1200 kinderen jonger dan 10 jaar die wachten op residentiële opvang. 1200 kinderen die gemiddeld 2 jaar wachten voor ze de op de juiste opvangplaats terecht komen. Het gaat hier over kinderen jonger dan 10 jaar.

Mevrouw de minister, u zegt dat u deze problemen zult aanpakken en wegwerken. Wat is precies de grote werkdruk van die jeugdconsulenten? Dat is de vrees dat ze kinderen, van wie ze heel goed weten dat ze uit hun milieu moeten worden gehaald, in het thuismilieu moeten laten. Ze gaan 's avonds naar huis met de angst dat er met die kinderen iets zal gebeuren.

Als u nu tegen die mensen zegt dat u die problemen zult oplossen, dan moet u dat serieus doen en ook zeggen hoe u dat zult doen. Kom nu niet af met het Globaal Plan van uw voorganger minister Vervotte, want dat Globaal Plan heeft niet gewerkt, anders zouden er geen langere wachtlijsten zijn. Ofwel waren er te weinig middelen, ofwel zijn ze fout ingezet. Kom ook niet af met de 160 plaatsen waarin voor heel Vlaanderen in het kader van dat Globaal Plan dit jaar zal worden voorzien. Alleen in Antwerpen gaat het over 1200 kinderen die wachten. Hoe zult u de beloftes die u gisteren hebt gedaan, in godsnaam waarmaken als u nog maar drie maanden de tijd hebt en als de begroting voor 2009 goedgekeurd is? Het is niet serieus om dergelijke beloftes te doen.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Vogels, gelukkig begin ik niet van nul en kan ik verder werken op het werk van mijn voorgangers. Er staat inderdaad heel veel op de rails. Het is mijn bedoeling om dat af te werken.

U zegt dat er niet zo veel is gebeurd. Ik vind dat er heel veel is gebeurd. In deze legislatuur is er in ieder geval een bijzondere aanzet gegeven met dat Globaal Plan.

Er is 25 miljoen euro in geïnvesteerd. U zegt dat het niet heeft gewerkt. Ik wil toch het volgende even in herinnering brengen: 520 extra capaciteiteenheden in het erkende en gesubsidieerde aanbod van de bijzondere jeugdbijstand, namelijk 253 residentiële plaatsen en 267 ambulante plaatsen, 260 extra begeleidingen in de crisishulp aan huis op jaarbasis en 3000 extra begeleidingen in het kader van herstelgerichte constructieve afhandeling op jaarbasis. In 2009 gaan we de laatste fase in van het Globaal Plan. Dit jaar zullen we 160 residentiële plaatsen creëren en 68 plaatsen in de thuisbegeleiding.

Er is dus heel veel gebeurd. Is het werk af? Neen. Ik nodig u uit om mijn persbericht te lezen. Ik heb me geëngageerd om deze maand binnen de begroting 2009 van het Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te zoeken naar wat nog mogelijk is om ten aanzien van de uitbreiding nog een extra injectie te geven. Of me dat zal lukken, weet ik niet, maar ik heb me in elk geval geëngageerd om het te doen.

Ik ben me ervan bewust dat dat geen structurele oplossing zal bieden voor het hele probleem. Het probleem bestaat al langer dan vandaag. Het is in elk geval een eerste aanzet. Wat betreft het personeelstekort bij de consulenten en de bijzonder hoge werklastdruk, moet ik eraan herinneren dat we in 2007 54 bijkomende voltijds equivalenten hebben gerealiseerd, dat betekent een stijging van 20 percent.

Wat is er zo uniek aan het Globaal Plan? Mevrouw Vogels, ik vind dat u dat erg minimaliseert. Dat Globaal Plan heeft deze legislatuur de grote verdienste gehad dat het de eerste keer is dat er een planmatig antwoord is gegeven op de problemen in de jeugdzorg. Het is ook voor de eerste keer dat er een visie is gekomen op preventie en hulpverlening. We leren uit het Globaal Plan Jeugdzorg dat de initiatiefnemers de groei niet kunnen volgen. Ik woon zelf in een regio waar de bedden zijn toegekend maar de initiatiefnemers tijd te kort hebben om dat op korte tijd te realiseren. We moeten toch wat realiteitszin aan de dag leggen.

Is het werk af? Neen, het werk is niet af. Kunnen we met die dingen structureel veel verder geraken? Ja. Ik weet niet of we halfweg zijn, maar de inspanning is in ieder geval geleverd. Wat is er gaande? De verdienste van mijn voorganger is de uitwerking van een meerjarenplan, of perspectiefplan zoals jullie het kennen, over het jongerenwelzijn.

Die mensen hebben me gevraagd of ik alstublieft toch niets kon doen aan die werklast, die veel te groot is en zo ook stress met zich meebrengt. Dat komt nog bovenop de kwestie van de uitbreiding van het hulpverleningsaanbod. Mijn suggestie is geweest om die werklastnorm mee op te nemen in dat meerjarenplan. We zijn daarmee bezig. Ik heb hen ook uitgenodigd om over drie weken opnieuw bijeen te komen, zodat we dat ook samen met

hen kunnen bespreken. Het gaat over een termijn van drie weken, omdat ik het parlement heb beloofd dat perspectiefplan hier te zullen voorleggen. Eind februari is het krokusvakantie. Dit zal dus in de eerste week van maart ter bespreking in dit parlement voorliggen. Het is mijn vurige wens dat we daar een eerlijk debat over kunnen hebben, in het belang van ons allen. Het probleem is er vandaag. De uitdaging bestaat eruit een antwoord te kunnen bieden voor de volgende jaren.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik hoor u graag verklaren dat het werk niet af is. Mevrouw de minister, ik herhaal dat het uw partij was die de verkiezingen is ingegaan met de belofte het probleem van de wachtlijsten te zullen oplossen. U hebt me een stroom van cijfers gegeven: 160 plaatsen daar, 35 daar, 45 daar... Ik kan alleen constateren dat alleen al in Antwerpen 1200 kinderen jonger dan tien jaar wachten op een dringende oplossing. We staan dus verder af van een oplossing dan ooit.

Met permissie, hier zeggen dat met het Globaal Plan voor de eerste maal een alomvattende en preventieve visie op de bijzondere jeugdzorg wordt uitgewerkt, is dit parlement oneer aandoen. Het was dit parlement dat tien jaar geleden het hele proces van integrale jeugdhulpverlening heeft opgesteld en een hele nota heeft gemaakt over preventieve zorg.

Qua integrale jeugdhulpverlening is er de voorbije vijf jaar alleen een processie van Echternach geweest. Dat hele proces, dat preventief had moeten ingrijpen, is eigenlijk zo goed als stilgevallen. Dat is de verantwoordelijkheid van de ministers uit deze regering, van de CD&V-ministers. Ik kan dat alleen maar vaststellen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw voorzitter, mevrouw de minister, u bent inderdaad nog maar net minister, maar dat neemt niet weg dat deze problematiek zowel in de commissie als in de plenaire vergadering van dit Vlaams Parlement reeds talrijke malen is aangekaart, door mevrouw Vogels en door mezelf. Mevrouw Vogels heeft de cijfers gegeven. We moeten toch durven erkennen dat het Globaal Plan niet heeft gewerkt. U stelt dat het zich vandaag in een laatste fase bevindt. Ik durf daarop te antwoorden dat de situatie, naar mijn mening, nog nooit zo erg is geweest als vandaag, laatste fase of niet.

De jeugdconsulenten hebben gisteren een waarschuwing gegeven. Voor heel wat jongeren met een erg complexe psychiatrische aandoening wordt geen aangepaste hulp gevonden. De situatie dreigt alleen maar te escaleren. Wat eigenlijk nog erger is: er wordt zelfs niet gezocht naar aangepaste hulp. Er is zelfs een gebrek aan bereidheid om te luisteren naar ideeën en suggesties vanuit de sector zelf. Daar is vooral het pleidooi te horen voor zorg op maat. Gisteren werd dan ook terecht het volgende

gesteld: “Wanneer er geen oplossing komt, dreigen we alleen maar mensen te krijgen die hulpbehoevend zijn, mensen die aan de rand van de maatschappij leven en in de criminaliteit belanden. Wat men nu niet investeert in de opvang voor jongeren, zal men later moeten investeren in de opvang van volwassenen.”

Mevrouw de minister, ik wil u er toch nog aan herinneren: vijf jaar geleden is uw partij met als grote en eigenlijk enige belofte naar de kiezer getrokken dat het probleem van de wachtlijsten zou worden opgelost. Ik stel u de duidelijke vraag: hoe zult u dat waarmaken? Hoe zult u uiteindelijk een structurele oplossing uitwerken? Antwerpen alleen al wacht op 1200 dringende plaatsen. Ik hoop alleen dat deze kinderen niet moeten wachten tot het te laat is.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Ik denk dat we inderdaad met een ernstig probleem zitten met de bijzondere jeugdzorg. Wij zijn de eersten om dat te erkennen. Het voordeel van het Globaal Plan is dat we eigenlijk een perspectief hebben gegeven met betrekking tot de vraag hoe we op langere termijn de bijzondere jeugdzorg willen aanpakken.

Mevrouw de minister, we werken aan een tweede Globaal Plan of perspectiefplan. Is er voldoende aandacht besteed aan een evaluatie? Het zou ons verder kunnen helpen om na te gaan of de maatregelen uit het eerste Globaal Plan gewerkt hebben. We moeten erkennen dat de samenleving veranderd is, ook in de voorbije vijf jaar. Ik heb vorige week nog met een jeugdrechter gepraat. Hij gaf heel duidelijk aan dat we nog altijd veel te weinig inzetten op preventie. Ik hoop dat dergelijke suggesties in het nieuwe perspectiefplan zitten.

We moeten niet beschaamd zijn om toe te geven dat we niet alles hebben kunnen oplossen. We willen met het perspectiefplan een nieuw perspectief geven aan de jeugdzorg. Het is aan het parlement om daar ja of nee op te zeggen en zo de bijzondere jeugdzorg een perspectief te bieden voor de volgende jaren. Dat is waar de jeugdconsulenten, die gisteren bij de minister op bezoek kwamen, waar elke jeugdrechter en iedereen uit de sector op aandringen. Ik hoop dat het plan een perspectief geeft.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Uiteraard delen wij deze zorg. Mevrouw de minister, ik heb een boekje bij van de Orde van de Vlaamse Balies over probleemkinderen, minderjarigen en recht. Het is omvangrijk. Het gaat zowel over het justitiële aspect, als over de justitiehuisen en alles wat voor de jeugd voorhanden is.

Eén zaak heeft me getroffen, en daarvoor sluit ik aan bij de vorige sprekers, en dat is het standpunt van de jeugdconsulenten. De justitiehuisen hebben het bijzonder

moelijk, zelfs al is er een beschikking van een jeugdrechter, want ze kunnen de kinderen bijna niet helpen met het huidige instrumentarium. Ik lees hier woordelijk dat men soms zes maanden moet wachten voor er initiatieven genomen worden. Dat is niet goed, noch voor de rechter die begeleiding vraagt, noch voor de minderjarige die er nood aan heeft.

Ik sluit me aan bij het pleidooi van mijn collega's: we moeten zowel het justitiële als het welzijnsaspect nader bekijken en voortdurend opvolgen.

Minister Veerle Heeren: Ik besef zeer goed dat het thema van de bijzondere jeugdzorg het parlement na aan het hart ligt. Ik zou nog verder durven gaan. Het parlement heeft de hele problematiek tijdens de legislatuur 1995-1999 op de agenda gezet. Ik weet niet of u toen al zetelde, mevrouw Dillen, maar ik herinner me mevrouw Merckx en mevrouw Van Cleuvenbergen als drijvende krachten achter het debat. Dankzij de medewerking van het parlement kwamen we tot een heel degelijke maatschappelijke nota. Die diende als leidraad voor het Globaal Plan. We zitten nu in de eindfase van de realisatie. Moeten we stoppen? Nee, want de vraag is groot.

Ik deel uw mening, mevrouw Hoebeke, nu ik met enkele jeugdmagistraten heb kunnen praten. Ik deel uw zorg over de uitbreiding van het hulpverleningsaanbod. De cijfers zijn beperkt. Ik vroeg aan de magistraten waarom de cijfers in Antwerpen zo hoog liggen, en ik kreeg daar een positief antwoord op. De detectie gebeurt zeer minutieus in die grootstad, het netwerk functioneert zeer goed en daardoor is de vraag naar het hulpverleningsaanbod en vanuit de magistratuur zeer groot. Dat mag ook wel eens gezegd worden. Vaak wordt er nogal negatief gepraat over grootsteden. Dat is een verdienste van Antwerpen, dat mag gerust over de rest van Vlaanderen uitdeinen.

Over het perspectiefplan heb ik van in het begin gezegd dat ik ermee naar de commissie wil komen. Ik wil er een open en eerlijk debat over voeren. Het is vandaag nog niet af, maar de vakbondsvertegenwoordigers van de jeugdconsulenten die ik heb ontvangen, heb ik gisteren wel de hand gereikt: we gaan rond de tafel zitten, we zullen naar hun vragen luisteren en bekijken in welke mate we elkaar kunnen vinden zodat we de resultaten ervan in het perspectiefplan kunnen steken. Het zou een beetje gek zijn indien we een plan voorleggen zonder naar hen te luisteren en we proberen om alles op een andere manier op te lossen.

De problematiek van de werklast moet erin zitten. De uitbreiding van het hulpverleningsaanbod, want dat is heel divers, moet er de basis van zijn. Wie ook de volgende legislatuur zal bemannen – en we hopen natuurlijk allemaal dat we deel mogen uitmaken van de volgende

regering – die zal in het perspectiefplan een basis vinden voor het vrijmaken van extra middelen in de volgende begroting.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik hoop dat deze post in de volgende legislatuur niet noodzakelijk bemand moet worden, maar ook ‘bevrouwd’ kan worden. We zullen zien.

Het Globaal Plan en de resolutie die in de legislatuur 1995-1999 werd gestemd, werden tijdens de vorige legislatuur, inderdaad door mezelf, omgezet in een heel proces ‘integrale jeugdhulpverlening’, maar tijdens deze legislatuur is dat proces stilgevallen. Als we over het perspectief van het tweede Globaal Plan praten, dan ben ik absoluut vragende partij dat tegelijkertijd een evaluatie van de integrale jeugdhulpverlening wordt gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Tom Dehaene tot mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de strijd tegen de ziekenhuisbacterie

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, begin deze week werd een studie bekendgemaakt van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg met alarmerende cijfers. We worden immers nog eens gewezen op de naakte cijfers van zeven doden per dag ingevolge de ziekenhuisbacterie.

Wij kenden de cijfers al, want de voorbije jaren hebben we al verschillende keren van gedachten kunnen wisselen over de aanpak van de ziekenhuisbacterie vanuit Vlaanderen. De studie vestigt nog maar eens de aandacht op het enorme menselijke leed dat de ziekenhuisbacterie creëert. En er is niet alleen het menselijke leed, uit de studie blijkt ook de grote financiële kost: er moet meer dan 400 miljoen euro extra per jaar worden uitgegeven door de verlenging van het ziekenhuisverblijf. Het aantal sterfgevallen is frapperend, maar er zijn nog geen cijfers over mensen die blijvende gevolgen hebben van een opgelopen infectie. Onlangs werd me bijvoorbeeld het verhaal verteld van iemand van wie het been werd geamputeerd ingevolge de besmetting.

Het is een zaak waar we heel veel aandacht aan moeten besteden. Ik ben de eerste om te zeggen dat we nooit 100 procent veiligheid zullen halen waarbij er geen enkele besmetting meer zal zijn, maar nu zijn de cijfers veel te hoog en zijn extra inspanningen nodig. In een antwoord van uw voorganger op een aantal parlementaire vragen

vorig jaar, bleek dat er duidelijke verschillen waren tussen de Vlaamse cijfers en de federale cijfers. Ik denk dat we mogen zeggen dat we op het vlak van de preventie niet slecht bezig zijn, maar er zijn ook in Vlaanderen nog altijd veel te veel besmettingen. Uw voorganger had een actieplan aangekondigd waarin onder meer de handhygiëne in de rusthuissector heel sterk werd gepromoot.

Mevrouw de minister, hebt u resultaten van de preventieacties die ondernomen werden? Welke acties plant u nog om te vermijden dat steeds meer mensen een infectie oplopen? In de rusthuizen zou 1 op 5 drager zijn van de ziekenhuisbacterie, en daarom wil ik ook graag vernemen welke acties u voor ogen hebt, specifiek gericht op de rusthuissector.

De voorzitter: Minister Heeren heeft het woord.

Minister Veerle Heeren: Mijnheer Dehaene, ik deel uw mening dat het aantal ziekenhuisbacterie-infecties veel te hoog is. We hopen dat aantal, onder meer met ons actieplan, naar beneden te krijgen.

Het is in ieder geval een gedeelde verantwoordelijkheid. Het is een verantwoordelijkheid van Vlaanderen, maar ook van het federale niveau. In 2007 is er een studie uitgevoerd die de ziekenhuisinfectiebestrijding in kaart heeft gebracht. Op basis van die studie werden een aantal aanbevelingen geformuleerd. Die aanbevelingen worden eigenlijk nu pas, sinds eind 2008, begin 2009, echt uitgevoerd.

In ons eigen actieplan stond dat we sowieso een audit zouden laten uitvoeren door ons eigen agentschap Volksgezondheid. Daarnaast stond er in het actieplan ook dat er patiëntenfolders zouden komen, alsook duidelijke pictogrammen met betrekking tot preventie, zowel voor de hulpverleners zelf als om de relatie tussen de hulpverleners en de patiënten te verbeteren. Ten slotte is ook de opdracht gegeven tot twee studies. Eén studie ging over het informatiseren van de ziekenhuisbacteriebestrijding, een andere over het screenen van het dragerschap van die ziekenhuisbacterie. Als je weet wie de bacterie draagt, kun je ze ook detecteren en kun je er iets tegenover stellen.

We hebben alle Vlaamse ziekenhuizen uitgenodigd om een rapport te maken over de ziekenhuisinfecties en dat op een website te zetten, met respect voor de privacy. Dat is overgemaakt aan de koepel en we gaan ervan uit dat men dat ook effectief gaat doen. Dit is immers een win-winsituatie: zowel de ziekenhuizen als het beleid hebben er alle belang bij dat die aantallen zo laag mogelijk zijn.

Onze zorg gaat niet alleen uit naar de ziekenhuizen, maar ook naar de woonzorgcentra. Sommige senioren worden geregeld opgenomen in een ziekenhuis en keren

nadien telkens terug naar het woonzorgcentrum. Het gevolg is dat we die problematiek van de ziekenhuisbacterie nu ook zien ontstaan in de woonzorgcentra. Daarom hebben we in de begroting voor 2009 een budget van 25.000 euro vrijgemaakt om een draaiboek te maken over infectiebestrijding in onze Vlaamse woonzorgcentra.

In mei van dit jaar wordt er ook een heel grootschalige handhygiënecampagne opgestart, specifiek in die woonzorgcentra. Mijn voorganger Steven Vanackere, die momenteel op het federale niveau zit, gaat er bij de federale overheid op aandringen om ook binnen die woonzorgcentra de nodige tools en structuren te creëren om dat mee te nemen.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat er initiatieven worden genomen, zeker wat betreft de registratie. Op basis van die registratie kunnen we eventueel verdere beleidsopties bepalen.

Ik hoop dat alle ziekenhuizen gaan meedoen. Uit de studie blijkt immers dat ze niet allemaal bereid zijn om hun cijfers bekend te maken. Ik hoop dat we de nodige instrumenten hebben ingebouwd om alle ziekenhuizen te laten meewerken. Ik hoop ook dat alle rusthuizen zullen meewerken. Het probleem is daar namelijk minstens even groot, door het veelvuldig verhuizen van de bewoners, die na een tijdelijke opname in het ziekenhuis de infectie meebrengen.

Het is goed dat we die instrumenten creëren, maar ze moeten dan wel allemaal meedoen. Daar moeten we zeker aandacht voor hebben.

Ik wil u vragen om afspraken te maken met de bevoegde federale minister, zodat de inspanningen die worden geleverd, op elkaar worden afgestemd. Op die manier kunnen we het hele jaar door acties voeren, zodat we dat schokkende cijfer van zeven doden per dag en het vele menselijke leed dat door de bacterie veroorzaakt wordt, kunnen terugdringen.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de aanpak van het probleem rond de ziekenhuisbacterie verdient inderdaad absoluut onze aandacht. We moeten met alle mogelijke middelen het gevecht aangaan. Er zijn daartoe zelfs heel eenvoudige middelen, mevrouw de minister. We hebben daar in de commissie al meerdere keren over gedebatteerd. In juni vorig jaar heb ik een vraag gesteld aan de toenmalige minister Vanackere, op basis van een artikel dat het bestaan van een biologisch reinigingsmiddel onder de aandacht bracht.

Het middel dient specifiek voor de gezondheidszorg en kan in het gevecht tegen de ziekenhuisbacterie voor

spectaculaire resultaten zorgen. Zowel het OCMW van Lokeren als het universitair ziekenhuis van Gent heeft daarnaar experimenteel onderzoek gedaan door middel van het afnemen van stalen. Het betrof 8000 stalen in 2006 en 9000 in 2007. De resultaten waren verbluffend. Het aantal ziektekiemen werd gehalveerd. Het aantal MRSA's daalde met 80 procent. Het aantal kiemen van de nog gevaarlijkere Clostridium Difficile daalde zelfs met 90 procent.

Ik heb uw voorganger daarmee geconfronteerd, met de bedoeling om rusthuizen en ziekenhuizen daarvan in kennis te laten stellen en verder onderzoek te laten doen. Als het zo effectief is als de resultaten uitwijzen van de twee ziekenhuizen die onderzoek hebben gedaan, moeten we daaraan de nodige aandacht besteden. Daarbij gaat het om een biologisch product. Het vormt geen enkel probleem voor de mensen die ermee moeten werken. Er zijn enkel voordelen. Ik vind dat we daarnaar verder onderzoek moeten doen.

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Ik ben blij dat de heer Dehaene deze vraag gesteld heeft. Ik kan vanuit mijn ervaring het belang van deze problematiek niet genoeg benadrukken. Er moet zo snel mogelijk gevolg gegeven worden aan dat actieplan. We zitten nu met zeven doden per dag. Als het niet snel aangepakt wordt, zijn dat er over enkele jaren misschien tien per dag en zal de kostprijs om de ziekenhuisbacterie te bestrijden misschien nog exponentieel stijgen.

De bacterie wordt via tussenpersonen overgebracht. Het wassen van de handen is daarin zeer belangrijk. Maar handen wassen kost tijd. De tijd van het personeel in de rustoorden en de ziekenhuizen is nu al krap. Tijd is dus kostbaar voor die mensen. Misschien moet het personeelskader in de rusthuizen en ziekenhuizen wat worden vergroot om de mensen de tijd te geven om hun handen te wassen. Je reinigt je handen niet op 10 seconden.

We hebben cijfers over de prevalentie van de ziekenhuisbacterie in rustoorden en ziekenhuizen. Zijn er ook cijfers van de prevalentie bij de zorgverleners: verpleegkundigen, mensen van het onderhoud en artsen? Ik zeg het niet graag, maar ik hoor dat de artsen dikwijls het minst goed hun handen wassen. Daar moet zeker aandacht aan worden besteed. Tot slot is het belangrijk om over cijfers te beschikken voor de globale bevolking.

De voorzitter: Kunt u afronden, mijnheer Tack?

De heer Erik Tack: Mevrouw Van der Borght heeft twee of drie keer langer gesproken dan ik.

De voorzitter: Dat is niet waar.

De heer Erik Tack: Dan is het maar een subjectieve indruk. Dan ben ik verkeerd. Ik rond af.

Mensen komen op bezoek en vergeten soms hun handen te wassen. Zij nemen die microbe mee naar huis. Cijfers over het voorkomen van de ziekenhuisbacterie in de hele bevolking zouden interessant zijn om het belang daarvan te kennen.

Minister Veerle Heeren: Mevrouw Van der Borght, ik kan me niet uitspreken over het gebruik van een bepaald reinigingsmiddel. Ik zal uw tussenkomst overmaken aan onze administratie. Op het ogenblik dat die audits gebeuren, zal het in elk geval onderwerp uitmaken van het gesprek.

Binnen twee tot drie maanden willen we komen met een grote campagne over handhygiëne voor hulpverleners en tussen hulpverleners en patiënten. Of handen wassen veel tijd in beslag neemt, weet ik niet. Ik zie niet in waarom we dadelijk bijkomend personeel zouden moeten aannemen in onze ziekenhuizen en onze woonzorgcentra. Het is kwestie van een bepaalde procedure te implementeren. Daarom is het gebruik in de ziekenhuizen en de woonzorgcentra van onze pictogrammen belangrijk, net als onze folders die we de komende weken en maanden massaal verspreiden.

De heer Tom Dehaene: Ik dank u, mevrouw de minister. Ik kan enkel herhalen dat u uw federale collega moet overtuigen om nog meer te investeren in preventie. Als we de kosten voor een langdurig ziekenhuisverblijf nog maar met 10 percent kunnen verminderen, is dat al een serieuze campagne.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Helga Stevens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het pleidooi voor een aanvullende kinderbijslag vanuit Vlaanderen

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, vorig weekend was ik aanwezig op het congres van de Gezinsbond. Ik heb er heel goed naar de eisen van de Gezinsbond geluisterd. Daar werd gepleit voor een aanvullende kinderbijslag vanuit Vlaanderen. Het optrekken van het kindergeld is noodzakelijk omdat de koopkracht van de kinderbijslag de afgelopen 25 jaar met 40 percent is gedaald. We ondersteunen uiteraard het optrekken van

het kindergeld ten volle. Daar beaamden alle politici en politieke partijen die daar aanwezig waren, de noodzaak van de verhoging van het kindergeld. Ook de N-VA is daar voorstander van.

Daags nadien heeft minister Vandenbroucke iedereen geïnformeerd dat hij aan het nadenken was over het verdubbelen van de schooltoelage vanaf het kleuteronderwijs, en over de uitbreiding van de doelgroep voor schooltoelagen tot een kwart van alle gezinnen in Vlaanderen. De kostprijs daarvan wordt geraamd op 61 miljoen euro. Maar blijkbaar heeft minister Vandenbroucke voor zijn beurt gesproken. Want gisteren lasen we in de krant dat u, mijnheer de minister-president, en ook minister Van Mechelen, niet akkoord gingen met de visie van minister Vandenbroucke. Ik stel vragen bij deze gang van zaken.

Het cdH, de christelijke tegenhanger van uw partij in Wallonië, heeft direct gereageerd en gezegd dat het regionaliseren van de kinderbijslag onmogelijk en zeker niet aanvaardbaar is. Nochtans zou het regionaliseren juridisch perfect mogelijk zijn. Ik verwijs hiervoor naar artikel 5 van de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen, dat het heeft over de bijstand aan personen, en het gezinsbeleid, met inbegrip van alle vormen van hulp en bijstand aan gezinnen en kinderen. De bijzondere wet zegt dus duidelijk dat het wel kan.

Mijnheer de minister-president, wat is uw visie hierop? Zal de Vlaamse Regering een aanvullende kinderbijslag plannen? Als dat kan, hoe zal dat dan worden uitgewerkt? Wanneer mogen we dat verwachten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Stevens, ik wil nog eens verwijzen naar de resoluties die in 1999 in het Vlaams Parlement werden goedgekeurd. "De normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus onder meer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijlagen." Dit citaat komt letterlijk uit de resolutie die hier is goedgekeurd.

Ik begrijp dat alle partijen de afgelopen tijd hebben laten verstaan dat er toch een initiatief kan of moet worden genomen vanuit Vlaanderen dat past in het kader van deze resoluties. Er bestaat een grote consensus om de kinderbijslag te verhogen. Op initiatief van minister Vandenbroucke hebben we in mei 2008 een gevoelige verhoging doorgevoerd van de studietoelagen en een uitbreiding naar de lagere scholen en het kleuteronderwijs, en een verhoging van de Erasmusbeurzen.

Dat betekent een bijkomende inspanning van 25 miljoen euro. Aangezien het om recurrente uitgaven gaat,

moeten we goed weten hoe we die zullen plaatsen, rekening houdend met de begroting en met de huidige economische situatie. Daarnaast is er, in het kader van de kinderbijslag, de discussie over het recht van het kind waarbij elk kind gelijk wordt behandeld en over de studietoelagen die inkomensselectief zijn. Dit is een niet onbelangrijk spanningsveld, ook voor de instrumenten om een verhoging te realiseren.

Minister Vandenbroucke heeft uitdrukkelijk gezegd dat dit een visie is waarover de volgende Vlaamse Regering en het volgende Vlaamse Parlement verder zullen kunnen discussiëren. Er moet worden nagegaan welk van beide kan worden gevolgd. Op basis van de resoluties in het kader van de staatshervorming blijft dit echter een terechte vraag van dit parlement, waar wij achter kunnen staan.

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Wat minister Vandenbroucke heeft gezegd, gaat volgens u meer over de toekomst. In De Standaard staat echter heel uitdrukkelijk: “Ik heb een stappenplan klaar om die aanvullende kinderbijslag uit te breiden.” Wat betekent dat concreet? Bovendien zouden de bedragen nu worden opgetrokken en later de doelgroep uit te breiden. Het getuigt van een enigszins goedkope communicatie om dit door te verwijzen naar de volgende regering in het kader van de komende verkiezingen. Ik vind het jammer dat dit nu wordt geponeerd terwijl het gaat om een toekomstperspectief.

De schooltoelagen mogen bovendien niet worden beschouwd als kinderbijslag omdat schooltoelagen zijn gelieerd aan het kind dat naar school gaat. Zoals collega Van Dijck al zei, moet kinderbijslag een recht zijn van elk kind. Het maakt niet uit of dat kind al dan niet naar school gaat, of uit een arm of rijk gezin komt. Op dat punt ben ik heel duidelijk.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik sluit me aan bij deze vraag. Mevrouw Stevens, ik zou u wel willen vragen om consequent te zijn. We hebben de afgelopen jaren verschillende voorstellen voorgelegd in de commissie die telkens opnieuw door uw fractie werden afgeschoten. U vormde toen nog een kartel met CD&V. U zou er nu misschien een ander stemgedrag op nahouden.

Mijnheer de minister-president, ik denk dat we in Vlaanderen niet genoeg kunnen doen om gezinnen te stimuleren. We moeten vooral financiële maatregelen nemen die de verwezenlijking van de kindervens vergemakkelijken en stimuleren. Niemand zal betwisten dat kinderen heel veel geld kosten. Vandaag zijn er steeds meer gezinnen met een beperkte draagkracht. We moeten dan ook bijzondere aandacht besteden aan de kinderbijslag. Ik vind dat een van de belangrijkste gezinsondersteunende maatregelen. De huidige kinderbijslag is absoluut onvoldoende. We moeten werken aan een kinderbijslag die tegemoetkomt aan de minimumkosten voor

het opvoeden van kinderen. Tegelijkertijd wil ik opmerken dat kinderbijslag een recht is van het kind. Het mag dus niet gerealiseerd worden via fiscale maatregelen die in het nadeel spelen van mensen die een beperkte financiële draagkracht hebben.

Mijnheer de minister-president, u verwijst naar de resoluties die in dit parlement werden goedgekeurd. We kunnen het daar echter niet bij laten. Die resoluties zijn al jaren geleden goedgekeurd. Uw Vlaams regeerakkoord is bijna afgerond. Er zijn zeer duidelijke arresten van het Arbitragehof, die stellen dat het om een specifieke Vlaamse bevoegdheid gaat. We kunnen dus zelf maatregelen nemen zonder dat we moeten wachten op de overheveling van alle bevoegdheden inzake gezinsbeleid.

Ik wil uiteraard beklemtonen dat onze fractie voorstander is van een volledige overheveling van alle bevoegdheden inzake gezinsbeleid om zo alle hefboomen in handen te hebben om een volwaardig gezinsbeleid te kunnen voeren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, ik heb goed geluisterd naar wat u hebt gezegd. Minister Vandenbroucke bewandelt een creatief denkspoor. We hebben daar echter wel een paar bedenkingen bij. U hebt ze ook wat in uw antwoord verwerkt. Minister Vandenbroucke wekt in elk geval de indruk dat bij de verdere communautaire gesprekken en onderhandelingen, die nu maar ook na 7 juni hoe dan ook zullen worden gevoerd met onze Franstalige gesprekspartners, de discussie over de gezinsbijslag wordt losgelaten. Dat lijkt me een nogal vreemd signaal, zeker als we weten dat bijna het hele Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering beslist hebben om die zaak op de agenda te houden.

Mijnheer de minister-president, ik neem aan dat dit een persoonlijk idee van de minister van Onderwijs was en dat de zaak niet geagendeerd staat op de Vlaamse ministerraad.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik begrijp niet goed wat het probleem is. Ik begrijp wel dat er een gemeenschapsdialoog is, dat we daarvoor een agenda hebben en dat die agenda geïnspireerd wordt door de resoluties.

Ondertussen is er echter ook een ander ernstig probleem, waar mevrouw Dillen ook al naar verwezen heeft, namelijk de teruglopende koopkracht en het feit dat heel wat gezinnen het moeilijk hebben om hun kinderen op te voeden en de kosten ervan te dragen. Minister Vandenbroucke heeft nagegaan welke bijdrage we kunnen leveren. Hij heeft het systeem van studietoelagen uitgebreid naar het basisonderwijs. Hij heeft

het bedrag op korte termijn verdubbeld en hij heeft voor zichzelf een financieel plan uitgetekend over hoe men in de toekomst niet alleen het bedrag kan verhogen, maar ook hoe men het aantal rechthebbenden kan verruimen. Op die manier komen we tegemoet aan een eerste belangrijke nood: de nood van degenen die het vandaag het meest nodig hebben. Ze krijgen zo een bijdrage om hun kinderen op te voeden.

Niets belet ons om ondertussen de gemeenschapsdialoog verder te zetten. Het zou echter niet correct zijn indien de Vlaamse meerderheid en het Vlaams Parlement zich achter de gemeenschapsdialoog zouden verschuilen om nu niet alle mogelijkheden en instrumenten waarover we beschikken te gebruiken om gezinnen die het moeilijk hebben bijkomende ondersteuning te geven.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Dillen, mijnheer Sannen, ik heb daarnet toch heel uitdrukkelijk gezegd dat de Vlaamse Regering, op voorstel van minister Vandembroucke, in mei 2008 beslist heeft om 25 miljoen euro – een niet onaanzienlijk bedrag – te besteden om de studietoelagen te verhogen en uit te breiden. Als u zegt dat de Vlaamse Regering daar geen oog voor heeft, dan zult u toch moeten erkennen dat er een stap is gezet.

Deze stap in het kader van de studietoelage en gezinsbijslag heeft een andere dynamiek. Minister Vandembroucke heeft daarover gezegd dat we, ook al hebben we de bevoegdheid niet, via die studietoelage het bedrag kunnen optrekken en zo tegemoet komen aan de bestaande noden. Ik heb ook gezegd dat niemand in dit halfroend eraan twijfelt dat de kinderbijslag nog kan en zelfs moet worden verhoogd. De discussie gaat alleen maar over de vraag hoe we de zaak moeten aanpakken. Minister Vandembroucke heeft heel duidelijk gezegd dat het niet tijdens deze legislatuur is, maar wel tijdens de volgende om ofwel verder te gaan met de verhoging van de studietoelage en dan te kijken waar dat geld dan vandaan moet komen, dan wel te gaan voor een regionalisering van de kinderbijslag, de piste die hier werd goedgekeurd.

De Vlaamse Regering heeft zich niet uitgesproken over het stappenplan van minister Vandembroucke. Dat is ook niet nodig, omdat hij zelf heeft gezegd dat het een idee is voor de volgende Vlaamse Regering.

Ik blijf erbij dat de regionalisering van de kinderbijslag een uitgangspunt is, een vraag, een eis die van hieruit is geformuleerd.

Ik denk dat ik hiermee op alle bijkomende vragen heb geantwoord.

Mevrouw Helga Stevens: Dank u wel, mijnheer de minister-president. Ik ben heel blij dat u de eis tot regionalisering van de kinderbijslag volmondig toejuicht. De resultaten zijn er nog niet. Wij kijken er dus naar uit.

Het woord 'gemeenschapsdialoog' is opnieuw gevallen. De vraag is of wij moeten wachten op de resultaten van deze gemeenschapsdialoog om maatregelen te nemen om de koopkracht van gezinnen met kinderen te versterken. Ik denk toch van niet. Ik heb begrepen dat Vlaanderen volledig bevoegd is om, binnen zijn eigen financiële mogelijkheden, in een soort van aanvullende kinderbijslag te voorzien. Het maakt niet uit hoe je het noemt. Het komt er op aan dat we de kinderen in Vlaanderen geven waar ze recht op hebben.

Als we moeten wachten op de resultaten van de gemeenschapsdialoog zouden we wel eens lang kunnen wachten want tot nu toe hebben we nog niet veel resultaat gezien.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake een volksraadpleging met betrekking tot de Oosterweelverbinding in Antwerpen

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, allereerst mijn welgemeende dankbetuiging aan u omdat u de vraag hebt laten plaatsvinden. Ik heb van onze fractiesecretaris vernomen dat dit niet vanzelfsprekend was. Een aantal mensen in uw administratie vonden dat ik deze vraag niet mocht stellen. Dankzij u en dankzij onze griffier mag de vraag toch worden gesteld. Ik denk dat dit niet meer dan normaal is.

Mevrouw de voorzitter, misschien ligt het voor u persoonlijk wat moeilijk om vragen als deze te laten plaatsvinden want in een andere hoedanigheid hebt u met een volksraadpleging misschien minder goede ervaringen gehad. Ik spreek dan over de mooie stad Lier.

Vandaag hebben we het over Antwerpen. Wie het BAM-dossier goed volgt, weet waarover het gaat. In het kader van het Beheersplan Antwerpen Mobiel werd het idee opgevat om in het kader van de Oosterweelverbinding een grote viaductconstructie te realiseren, die de naam Lange Wapper heeft meegekregen. Dat wordt door heel wat Antwerpenaren gecontesteerd. Deze Antwerpenaren hebben zich verenigd tegen dat project omdat volgens hen een aantal elementen aantonen dat het ding mogelijk de volksgezondheid zou kunnen schaden. Zij willen daarover een referendum

organiseren. Zij hebben daarvoor de door de artikelen 205 en volgende van het Vlaamse Gemeentedecreet voorgeschreven handtekeningen verzameld, dus zal deze volksraadpleging moeten plaatsvinden.

De burgemeester van de mooie stad Antwerpen, een goede collega van ons, hier vandaag vroeg aanwezig, heeft echter geoordeeld dat hij de vraagstelling, zoals ze door de petitionarissen naar voren was geschoven, niet kon weerhouden. Hij suggereerde dat het debat zou moeten worden opengetrokken en dat bijgevolg ook de vraagstelling zou moeten worden opengetrokken. Hij suggereerde dat er bij de Antwerpenaren niet alleen over de vraag of de Lange Wapper als constructie moet behouden worden een raadpleging zou moeten komen maar ook over de vraag of men mogelijkerwijze ook rekening zou kunnen houden met andere alternatieven. Een aantal mensen vragen zich zelfs af of het Beheersplan Antwerpen Mobiel kan worden behouden.

Mijnheer de minister-president, twee ministers hebben in dit debat stelling genomen. Daarom durf ik mij tot u richten. Minister Van Brempt en minister Van Mechelen traden de Antwerpse burgemeester en goede collega, hier aanwezig, bij en beaamden dat de vraagstelling moet worden opengetrokken, dat het debat moet worden verruimd. Ook zij vinden dat wat die mensen vragen, misschien te verwarrend is. Het schijnt dat de moeder van Patrick Janssens niet zou begrijpen waarover het gaat. Als hij dat wil, wil ik het wel eens aan zijn moeder komen uitleggen. Mijn moeder verstaat het in elk geval wel.

Die twee ministers treden de burgemeester van Antwerpen bij. Dat scheidt natuurlijk verwarring. Want wat is nu het standpunt van uw Vlaamse Regering?

Mijnheer de minister-president, bent u van mening dat de in de artikelen 205 en volgende van het Gemeentedecreet gegarandeerde volksdemocratie gewaarborgd moet blijven? Dit zou inhouden dat het standpunt en de vraagstelling van de indieners van het verzoekschrift tot volksraadpleging gehandhaafd moet blijven. Of bent u van mening dat de bevraging, zoals twee ministers uit uw regering hebben gesuggereerd, moet worden uitgebreid? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Ik ga er echter van uit dat ik desalniettemin duidelijk zal zijn.

De volksraadpleging maakt deel van de gemeentelijke bevoegdheden uit. De burgemeester en de schepenen moeten zich hierover uitspreken. Dat is binnen de gemeentelijke bevoegdheden perfect mogelijk.

De Vlaamse Regering heeft een vergelijkende studie besteld. Dat is hier trouwens uitgebreid aan bod gekomen. Op een bepaald ogenblik hebben we besloten een

bijkomende studie te laten uitvoeren en de verschillende tracés te laten onderzoeken. Die studie zal eind februari of begin maart 2009 klaar zijn. Op dat ogenblik zal de Vlaamse Regering op basis van die studie een beslissing nemen. Ik wil hier niet op vooruitlopen. Ik weet niet wat de conclusies van het onderzoek zullen zijn.

Dat is in mijn ogen het belangrijkste. We wachten de resultaten van de alternatieve studie af. Vervolgens zal de Vlaamse Regering een beslissing nemen. Deze beslissing zal ook voor de stad Antwerpen en voor haar burgemeester belangrijk zijn. Op basis van de beslissing van de Vlaamse Regering zal het stadsbestuur een aantal zaken verder kunnen bekijken. Gezien de opbouw en de logica van het dossier, is dit het enige wat ik hierover momenteel kan zeggen.

Ik wil me niet over het referendum uitspreken. De Vlaamse Regering moet eerst beslissen wat ze met de conclusies van de alternatieve studie wil aanvangen. Pas daarna zal ik me, namens de hele Vlaamse Regering, over deze zaak uitspreken. Niets meer en niets minder.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. U was bijzonder duidelijk. U wacht de studies af. Indien studies worden besteld, moet minstens het resultaat van die studies worden afgewacht. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ik vraag met betrekking tot dit dossier helemaal niets. Ik heb een heel ander alternatief voor ogen. Op geen enkel ogenblik wordt rekening gehouden met het alternatief dat door de havengemeenschap wordt gedragen, met name de verkorte aansluiting van de Liefkenshoek-tunnel, die tolvrij kan worden gemaakt, op de E17. Daar wordt blijkbaar geen rekening mee gehouden. Dat is te simplistisch en misschien ook te goedkoop.

U hebt verklaard dat u rekening zult houden met de resultaten van de bestelde studie. Dat is uw goed recht. Ik raad u aan die resultaten goed te lezen. U suggereert daarbij ook dat twee leden van uw regering voor hun beurt hebben gesproken. Eigenlijk hebben ze die uitspraken niet in hun hoedanigheid van Vlaams minister gedaan. Ze mogen natuurlijk uitspraken in andere hoedanigheden, zoals die van regionaal volksvertegenwoordiger of van regionaal verkozenen, doen. Ze hebben vandaag niet namens de Vlaamse Regering gesproken. Ik hoop dat u dat straks met 'ja' of 'neen' zult kunnen bevestigen of ontkennen. Voor de duidelijkheid van het debat lijkt dit me heel belangrijk.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, zoals reeds gezegd, gaat het hier om een Antwerpse gelegenheid. Er zijn nu 48.000 handtekeningen van

burgers verzameld. De grens van 50.000 handtekeningen is bijna bereikt. De organisatoren willen nog verder gaan: ze willen 60.000 handtekeningen verzamelen.

Eigenlijk betreft het hier een zeer gerichte vraag. We discussiëren hier trouwens al een paar jaar over. Eigenlijk zijn er geen bezwaren tegen de principes van het Masterplan. De enige discussie slaat op de Oosterweel-verbinding. Dat is het grote discussiepunt.

In een volksraadpleging zou de bevolking om een duidelijke uitspraak worden gevraagd. De mensen zouden moeten verklaren of ze voor tracé A, tracé B of tracé C zijn. Daar komt het in feite op neer. De bevolking om een uitspraak over het hele Masterplan vragen, is een heel andere zaak. Dat is een tactiek waar ik niet in geloof. Dat is eigenlijk een poging om heel de zaak te verdrinken. We moeten respect tonen voor het feit dat 48.000 burgers zich deze moeite getroosten. We moeten de bevolking om een uitspraak hierover, en niet over de totaliteit van het Masterplan vragen.

We hebben het gisteren in de commissie voor Openbare Werken nog over dit onderwerp gehad. De ondeelbaarheid van het Masterplan staat niet meer overeind. Dat is al lang losgelaten.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, als er 48.000 burgers met een vraag zijn, zijn er ook 450.000 die geen vraag of opmerkingen hebben. Waarom haal ik dat aan? Ik vind het een beetje vreemd. Als je voor een referendum en een volksraadpleging bent en er is een uitbreiding van de materie en een uitbreiding van de vraag – die pas de laatste maanden gegroeid is, na het idee van een volksraadpleging waardoor mensen zijn gaan nadenken –, dan vind ik dat je dat alleen maar kan toejuichen. Je kunt toch met enig chauvinisme vaststellen dat alle wegen leiden naar Antwerpen en van Antwerpen weggaan: E313, E17, E19. Het is zelfs breder dan alleen maar een brug over een dok, niet over de Schelde, want dat is de grote misvatting in Antwerpen. Het is logisch en correct. Het is inderdaad een Antwerpse discussie, maar ik zou ze toch willen opentrekken naar heel Vlaanderen, want de impact van Antwerpen op de mobiliteit en economie van Vlaanderen is veel groter dan alleen maar die ene Lange Wapper.

Het luisteren naar de burger, had al lang moeten gebeurd zijn. Er is het verleden van BAM als knoeiduiwel. Een tweede deftige kans is noodzakelijk. Hoe meer betrokkenheid en hoe meer vragen in een democratie waar je de burger raadpleegt, hoe positiever voor de besluitvorming. Misschien ga je dan naar meer dan 48.000 mensen, misschien naar 100.000 mensen. Misschien zeggen veel Antwerpenaren nu: een brug of niet, het speelt geen rol, zet er een lampje op. Misschien gaat de discussie nu

verder. Je kunt daar niet tegen zijn. Je kunt erover discussiëren waarom Janssens daar nu zo laat mee afkomt – maar hij komt met veel dingen wat later af –, maar je moet iedereen een tweede kans geven.

Ik vind het een beetje vreemd. Meer vragen stellen in een democratie, lijkt me toch beter voor de participatie.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, ik heb daarstraks een organisatie op bezoek gehad die 35.000 handtekeningen kwam overhandigen over de leerzorg in het kleuter- en basisonderwijs. Er zijn heel wat organisaties actief bezig om hun standpunten te verdedigen. Wij nemen dat altijd zeer au sérieux. Ook de 48.000 handtekeningen nemen we au sérieux.

Ik denk dat ik niet gezegd heb dat ik tegen of voor een referendum ben. Ik heb alleen onderlijnd dat de lijn van de Vlaamse Regering heel duidelijk is. Wij hebben bijkomend een alternatievenstudie besteld. Ze moet eind februari klaar zijn. De Vlaamse Regering zal zich uitspreken op basis van die alternatievenstudie.

Het referendum is een gemeentelijke bevoegdheid, een bevoegdheid van de burgemeester en het schepencollege. Ik heb daar op dit moment niets aan toe te voegen. Ik denk alleen maar dat ook de burgemeester en het schepencollege op basis van de conclusies van de alternatievenstudie de zaak zullen bekijken. Dat lijkt me ook zeer logisch.

Ik denk dat minister Van Mechelen gezegd heeft dat we de alternatievenstudie moeten afwachten. Dat lijkt me zeer gelijklopend. Minister Van Brempt heeft gezegd dat het niet alleen gaat over de Oosterweel-verbinding, maar over het hele pakket en dat mogen we niet uit het oog verliezen.

Ik zeg u als minister-president – ik ben blij dat die vraag vandaag kon worden gesteld – dat de Vlaamse Regering een beslissing zal nemen na ontvangst van de alternatievenstudie. Nadien kunnen we er in dit parlement verder over discussiëren.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister-president, ik noteer nogmaals dat de twee ministers niet hebben gesproken namens de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering zegt wat ze moet zeggen, maar heeft zich niet uit te spreken over de inhoud en de vraagstelling van een referendum. Want daarover – ook voor die mensen die zich nu nog tot de oppositie rekenen, maar in feite al met één been in een toekomstige meerderheid staan – bestaan heel duidelijke regels. Artikel 205 en volgende van het Gemeentedecreet bepalen waarover men referenda kan organiseren en waarover niet. Als minister Van Brempt wil dat er een referendum wordt gehouden over het hele Masterplan Antwerpse mobiliteit – dat tot

in Limburg gaat, mijnheer Peumans, want als het over het Albertkanaal gaat, zitten we al in Limburg –, dan kan dat niet. Je kunt wel een referendum houden over wat de stRaten-Generaal heeft voorgesteld.

Ik hoop dat de Antwerpse meerderheid de eerlijkheid heeft om rekening te houden met wat die 48.000 mensen gevraagd hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Robert Voorhamme tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een Europese aanpak van de crisis in de automobielsector

De voorzitter: De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme: Mijnheer de minister-president, de Amerikaanse klok tikt. 17 februari komt angstvallig dichtbij. 17 februari is de vervalddag in de Verenigde Staten voor General Motors, maar we weten allemaal dat achter die besluitvorming ook veel schuilgaat voor de rest van de automobielsector. Ik neem het voorbeeld van General Motors omdat dat het meest acuut is, maar het is ruimer dan dat.

Omdat de klok zo snel tikt en de vervalddatum zo dichtbij komt, kan ik begrijpen dat er enige angst ontstaat, ook binnen de Vlaamse Regering. Een angst, waardoor ook een zekere hyperactiviteit ontstaat. Ministers organiseren rondetafelconferenties, ministers hebben bilaterale contacten met de lokale en de Europese directie, ministers zoeken hun confraters op in het buitenland, vooral in Duitsland. Allemaal met goede bedoelingen maar – u zegt het zelf vandaag in de kranten – u krijgt hoe langer hoe meer het gevoel een rat in een kooi te zijn, samen met andere ratten die vechten. Ik denk dat het een kooi is met een glazen deksel. Dat glazen deksel wil zeggen dat men naar boven kan kijken, en daar gaat mijn vraag eigenlijk over. Boven die rattenkooi bevinden zich instellingen die normaal de rol zouden moeten vervullen, op een fatsoenlijke manier, om in dit soort van aangelegenheden op te treden. Om op te treden in tijden van economische crisis, om de lijnen uit te tekenen inzake industrieel beleid in het algemeen en specifiek voor de industriële problematiek van de automobielsector in Europa.

Men kan er allerlei theorieën aan koppelen, maar men kan moeilijk het verwijt maken dat de regering van de Verenigde Staten acute maatregelen wil nemen en daarvoor

geld op tafel wil leggen, maar daar ook een aantal engagementen tegenover wil zien staan. Men kan wel het verwijt maken dat we ons aan Europese kant een beetje als vazallen gedragen van die Amerikaanse autofabrieken en dat men aan Europese kant niet in staat is om op Europees niveau georganiseerd een antwoord te bieden en een systeem op te zetten waardoor men aan tafel zou kunnen gaan zitten met de Amerikaanse overheid, om er op een evenwichtige manier over te discussiëren en niet met de uitval te maken te krijgen van wat uiteindelijk puur Amerikaanse beslissingen zullen zijn. Dat is het gevoel dat we tot nu toe hebben.

Ik respecteer de inspanningen die nu gebeuren, bijvoorbeeld door de Vlaamse Regering. Wat ik niet begrijp, mijnheer de minister-president, is dat de Vlaamse Regering net zo min als de federale regering het initiatief neemt om bij urgentie een Europese ministerraad samen te roepen, wat de aangewezen instantie is om tot Europese besluitvorming te komen.

Ik heb vernomen dat nog niet zo lang geleden een Europese ministerraad van de ministers van Economie heeft plaatsgegrepen en men doodgemoedereerd, wetend in welke omstandigheden men zich bevindt, heeft beslist om een volgende keer bijeen te komen in de loop van maart. Alsof er niets dramatisch aan het gebeuren is. Niet alleen bij Opel in Antwerpen, maar in de automobielsector in heel Europa en bij uitbreiding in de hele industriële sector in heel Europa.

Ik vind dat tamelijk onverantwoord. Wij zijn een lidstaat van de Europese Unie. Ik vraag me af of er al een formeel initiatief is genomen vanuit Belgische hoek als lidstaat – en Vlaanderen kan ook naar de federale overheid een initiatief nemen – om een dringende bijeenroeping te vragen van de betrokken ministerraad, om te trachten op korte termijn tot besluitvorming te komen en niet te wachten, in alle wanhoop, tot Barbartje zal hangen en men op 17 februari zal registreren wat de beslissingen van de Amerikaanse overheid zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Voorhamme, ik heb het er wat moeilijk mee – maar u hebt dat tijdens uw vraagstelling wat gecorrigeerd – dat u zegt dat de Vlaamse Regering uit angst een aantal dingen zou doen. Net zoals in het KBC-dossier hebben we zeer alert gereageerd en zo kort mogelijk op de bal gespeeld, en dat zullen we blijven doen. Dat is in grote afspraak en cohesie, niet alleen met de leden van de Vlaamse Regering maar ook met het federale niveau. We hebben er zelfs felicitaties voor gekregen van het ABVV, dat zegde dat de Vlaamse Regering zeer alert was en de nodige contacten heeft genomen om er alles aan te doen om bijvoorbeeld Opel Antwerpen te redden.

Het tweede element dat u aanhaalt en dat we vandaag hebben kunnen lezen in de kranten, is dat er op Europees niveau tussen de Europese lidstaten een cutthroat competition bestaat. Voor GM Europe heeft Duitsland 1,8 miljard euro over, Spanje 0,2 miljard euro, Zweden 4 miljard Zweedse kronen en Australië 62 miljoen euro. Door het gebrek aan een kader en een duidelijke sturing, waar u terecht naar verwijst, krijgen we op Europees niveau de situatie dat elke lidstaat voor zichzelf rijdt en probeert om absoluut zijn werkgelegenheid en fabrieken te behouden. Wij als klein Vlaanderen, zijn daar de dupe van. Wij zullen altijd aan het kortste eind trekken omdat we niet de budgetten hebben die bijvoorbeeld Duitsland op tafel kan leggen. Wat wij kunnen realiseren ten aanzien van de Verenigde Staten, heeft spijtig genoeg een ander soortelijk gewicht.

Europa moet dringend niet een tandje maar vier tanden bijsteken in het beleid in deze economische crisis. U verwijst terecht naar de Verenigde Staten, waar president Obama met een serieus plan en serieuze middelen zijn auto-industrie ondersteunt. Wij in Europa zitten te kijken welke fabriek er dicht gaat: gaat er een dicht in Vlaanderen, in Duitsland of in Spanje? Wij lopen allemaal met heel goede bedoelingen naar GM Europe en naar de Verenigde Staten met de vraag om alstublieft onze fabriek toch niet te sluiten. Mocht ik CEO zijn van GM, dan zou ik dat bekijken en de landen tegen elkaar uitspelen. Het is onaanvaardbaar dat Europa zich op dit moment heeft beperkt tot een coördinerende rol wat betreft de relanceplannen en tot de rol van de Europese Investeringsbank, die viermaal 4 miljard euro, namelijk 16 miljard euro, ter beschikking stelt. Dat past in de groene benadering, wat trouwens een heel goede benadering is, maar ze is van een volledig andere orde dan wat de Verenigde Staten doen. Bovendien is dat ook voor ons nefast.

We hebben hierover in de kern met minister Ceysens gesproken en we vragen met grote aandrang, en ik zal vandaag nog de premier daarover aanspreken, dat Europa en de Europese Commissie zo snel mogelijk samenkomen. U hebt gelijk, men heeft nog niet zo lang geleden een raad gehad. Men zegde toen: iedereen doet wat hij kan en we zullen in maart de zaak nog eens bekijken. Dat is een houding die wij niet kunnen aanvaarden. Wij zullen de Belgische federale premier vragen om zeer snel duidelijkheid te brengen ten aanzien van Europa. We zullen ook rechtstreeks met de Europese Commissie contact opnemen met de uitdrukkelijke vraag dit zeer snel te bekijken en een andere houding aan te nemen dan de houding die tot nog toe is aangenomen, namelijk coördineren en met de Europese Investeringsbank een aantal zaken doen.

Als het zo verder gaat, zullen we allemaal in Europa, niet alleen Vlaanderen, maar ook Duitsland, Spanje en noem maar op, daar de prijs voor betalen. Wij zijn wat naïef als we zien wat de Verenigde Staten, en dan heb ik

het nog niet over Canada, allemaal doen om deze economische crisis te overspannen. Met deze houding komen we volledig tegemoet aan de vraag die bij u en bij vele mensen in Vlaanderen leeft, namelijk: waar blijft Europa? Europa heeft nog eens een kans om een duidelijke vuist te maken en een duidelijk beleid te voeren. Spijtig genoeg is dat volgens mij tot nu toe nog niet gebeurd.

De heer Robert Voorhamme: Mijnheer de minister-president, ik deel natuurlijk uw analyse. Ik denk dat het niet vijf voor twaalf is, maar al over twaalfen, als we zien met welke deadlines er elders wordt gewerkt.

We moeten dit in een ruimer perspectief bekijken. In het rattengevecht dat bezig is in die Europese kooi, gaat men eraan voorbij dat op geen enkele wijze rekening wordt gehouden met het in Europa gehanteerde concurrentiebeleid. Ik stel vast dat men klaarstaat met allerlei mogelijke vormen van ondersteuning, terwijl er geen enkele coördinatie is. Nochtans was het concurrentiebeleid tot nu toe een van de kerntaken van de Europese Unie. Het is dus de hoogste tijd.

Ik ben heel gelukkig dat u vandaag dat initiatief neemt. Het wordt echt tijd dat we wat meer formele wegen gaan bewandelen. Iedereen moet daar dan maar zijn verantwoordelijkheid opnemen. Dan gaat het niet alleen over de Europese Commissie, maar ook over de Europese ministerraad, die ter zake een actieve rol moet spelen. Daar maken we een deel van uit. Iedereen heeft zijn verantwoordelijkheid.

Ik heb niet bedoeld dat de Vlaamse Regering tot nu toe niets heeft gedaan. Dat heb ik ook helemaal niet gezegd. Er zijn al heel veel inspanningen geleverd, maar u hebt gelijk: al die inspanningen leiden tot niets als men er niet in slaagt zijn verantwoordelijkheid te nemen waar dat in deze instantie gepast is. Dat is dan op het niveau van de Europese ministerraad en van de Europese Commissie. Wij hebben daar ook vertegenwoordigers.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Voorhamme, als aanhanger van de ploeg van het Kiel mag het woord 'rattengevecht' voor u geen negatieve connotatie hebben, neem ik aan.

De heer Robert Voorhamme: Niet als ze onderling vechten, mijnheer Penris.

De heer Jan Penris: Vorige week hebben we al enigszins het debat ten gronde gevoerd. Tot mijn verbazing heb ik toen mogen vaststellen dat uw collega en partijgenoot, de heer Van Malderen, en ikzelf ongeveer op dezelfde golflengte zaten, en dat trouwens met een groot deel van de meerderheid. We vonden het niet slecht dat deze regering zich sterk maakte ten aanzien van de

automobielsector in het algemeen en General Motors en Opel in Antwerpen in het bijzonder. Ik heb de minister nog gevraagd om concreter te zeggen hoe ver zijn engagement kon gaan. Hij heeft daar niet op willen antwoorden, om begrijpelijke redenen, zoals naderhand is gebleken, waarvan akte.

We mogen blij zijn dat we allemaal achter het in Vlaanderen gevoerde beleid kunnen staan. Nu aan de alarmbel gaan trekken bij Europa en Europa vragen om ons alstublieft ter hulp te komen en ons uit de nood te redden, is een beetje flauw en een beetje naïef. (*Rumoer*)

Dames en heren, Europa zal ons niet helpen: wees daarvan overtuigd. Mijn partij is al haar hele lange leven eurokritisch, en met recht en rede. Wat heeft Europa al ten goede gedaan voor Vlaanderen? Noem het me. Ik stel vast: niet al te veel. Mijnheer de minister-president, mijnheer Voorhamme, we moeten in onszelf blijven geloven. U hebt een heel ambitieus ViA-plan gelanceerd. U kijkt naar de toekomst. Samen met een aantal belangrijke industriëlen in Vlaanderen kijkt u naar 2020. Wel, bereid die toekomst nu al voor.

Ik herhaal wat we een aantal jaren geleden al eens hebben gesuggereerd in dit halfroond: probeer een systeem te vinden om het Vlaamse kapitaal, dat er nog altijd is, te mobiliseren en in te zetten voor de eigen Vlaamse economie. Dan hebben we Europa helemaal niet nodig, want Europa zal niets voor ons doen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer de minister-president, om te beginnen is er wat Vlaanderen kan doen. Uit het debat van vorige week meen ik te hebben begrepen dat u daar heel ruime steun voor krijgt in dit parlement.

Zoals u zegt: we zijn een kleine speler. We hebben ook niet alle hefboomen. Ik vestig uw aandacht op de Metenastudie die gisteren is verschenen. Daaruit blijkt dat de Belgische concurrentiekracht met 25 percent is gedaald en dat dit in rechtstreekse correlatie staat tot onze loonkostenhandicap, die schrikbarend is toegenomen. Ik vraag u om dit federaal op de agenda te zetten. Dat is iets dat België zelf kan doen. Ik weet dat dit in de automobielsector iets minder een rol speelt, maar de hele reële economie begint echt zwaar te lijden onder die financiële crisis.

Mijnheer Voorhamme, ik steun uw vraag, maar we moeten correct zijn tegenover de publieke opinie. Staatssteun is een nationale bevoegdheid, dat staat zo in het verdrag. Europa schept regels en kijkt erop toe, maar het zijn de staten die staatssteun geven. Europa heeft op 17 december zelfs een speciale beslissing genomen: er is nu een speciaal tijdelijk kader om de nationale staten toe te laten aan de reële economie steun te bieden.

Ik vind ook dat Europa meer zou kunnen doen, maar ik vraag u: roep zelf de Europese ministerraad samen, schrijf zelf het voorzitterschap aan, agendeer het punt van de heer Voorhamme om in dialoog te gaan met de Verenigde Staten. Vlaanderen is immers bevoegd voor Economie. Ik vind dat Europa – ook al is staatssteun nationaal – wel een speciaal investeringsfonds zou kunnen maken, naar analogie met de Verenigde Staten. Maar daar zal de commissie natuurlijk voorwaarden tot herstructurering aan koppelen, dat ligt voor de hand. Dat zou een diepgaand plan moeten zijn. Ik vrees dat het moeilijk zal zijn om de violen gelijkgestemd te krijgen. Kijk maar naar de reactie van bondskanselier Merkel toen dit ter sprake kwam. Alle staten hebben hun eigen nationale reflex. Laat dat duidelijk zijn.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer Penris, ik vind het jammer dat u dit parlement gebruikt als podium om veredelde cafépraat te komen vertellen. Wij zouden Europa dank moeten zeggen. Europa heeft mede dankzij sterke Vlaamse inbreng de euro georganiseerd en zonder eurozone zouden wij wel eens in een andere situatie en in een ander debat kunnen zitten. Ik vraag aan het Vlaams Belang om op een ernstige manier economische analyses te maken. (*Applaus bij de meerderheid*)

Het is duidelijk dat Europa een aanzienlijke verantwoordelijkheid draagt. Het zal snel moeten optreden. We kennen de noodkreten uit de automobielsector al vijftien jaar lang. Heel die tijd heeft de Vlaamse automobielsector zich kunnen handhaven dankzij een zeer hoge productiviteit en zeer efficiënte organisatie. We staan vandaag op een cruciaal punt. We moeten toegeven dat de Vlaamse Regering niet over alle economische instrumenten beschikt om zelf te doen wat ze zou moeten en zou willen doen. In die zin komt de roep naar staats Hervorming niet uit het luchtledige of van enkele fanaticelingen. Het gaat over de kern: hoe kunnen wij onze economische positie in Europa handhaven. Daartoe hebben we dringend stappen in de staats Hervorming nodig.

We zullen ook iets moeten doen aan de loonkosten, als we ons welvaartsniveau willen handhaven. De volgende weken en maanden zijn daarvoor van groot belang. Mijnheer de minister-president, wij beseffen maar al te zeer hoe broos ons industrieel weefsel is. De toetssteen rond de automobielsector zal zijn: gaan we die kunnen laten overleven of niet? Daarom zijn alle ogen op u en de Vlaamse Regering gericht.

Het gaat om veel meer dan de rechtstreekse tewerkstelling in de sector zelf. We beseffen veel te weinig hoe veel kleine en grote bedrijven opgebouwd zijn rond de automobielsector. Men kan de tewerkstelling en de toegevoegde waarde rustig vermenigvuldigen met drie, en zelfs met vier in sommige provincies.

Wij steunen volop het beleid van de Vlaamse Regering. We vragen krachtiger overleg op federaal en Europees niveau. CD&V vraagt om daadwerkelijke stappen in de staatshervorming.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, de toestand in de automobielsector in ons land is ernstig en de toestand bij GM Antwerpen is zeer ernstig. Daarmee trap ik een open deur in. Het is daarom goed dat de Vlaamse Regering alert is en een aantal beleidsmaatregelen genomen heeft. Zie het debat van vorige week en de actieve opvolging door minister Ceysens en uzelf van de rondetafelconferentie met de sector.

We zouden er spijt van hebben, mocht achteraf blijken dat we niet genoeg gedaan hebben. U doet al veel, maar wij vragen u als Open Vld om nog meer te doen. Ik bedoel concreet het volgende. Ik begrijp dat u wat met de handen in het haar zat over de onmacht van Europa. Laten we niet vergeten, collega's, Europa dat zijn wij, dat bent u. Europa dat zijn niet alleen de anderen. We moeten daarom niet zeggen dat er op Europees vlak niets gebeurt en intussen zelf onvoldoende ondernemen.

Daarom vind ik enerzijds de suggestie van collega Voorhamme over het bijeenroepen van een Europese ministerraad, absoluut een mogelijk en nuttig instrument, maar anderzijds moeten we ook bilateraal optreden, want zo werkt het ook, naïef mogen we niet zijn. We moeten zeker in het geval van General Motors Antwerpen actiever contact opnemen met de Duitse overheid.

Mijnheer de minister-president, ik weet dat u contacten hebt met uw federale evenknie, premier Van Rompuy, maar het zou kunnen dat zijn staatsbezoek aan kanselier Merkel, dat sowieso al voor volgende week gepland is, net te laat komt, want zoals u weet zijn er de komende dagen in de Duitse automobielsector een aantal cruciale vergaderingen. Ik zou u dus willen vragen om bijkomende zaken te ondernemen, want dat is nodig, om de rechtstreekse lijn met de premier open te houden en om bijkomende stappen te zetten, om bijkomende politieke energie van u, van uw kabinet en van de Vlaamse Regering in dit dossier te steken.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, vorige week heeft dit parlement unaniem, op een paar kritische kanttekeningen van de heer Tavernier na, gevraagd aan de Vlaamse Regering om iets te doen om Opel te redden.

Ik veronderstel dat gelijkaardige discussies werden gevoerd in de deelstaatparlementen en in het nationaal

parlement van Duitsland. Ik veronderstel dat een gelijkaardige discussie werd gevoerd in Zweden over Volvo en Saab, in Spanje, in Italië, overal. Elk parlement heeft de regering opgeroepen om iets te doen om de automobielsector in zijn land of regio te redden. Daarbij werden in elk parlement en deelparlement een aantal argumenten aangehaald. Wij kunnen hier ook een hele reeks argumenten geven inzake Opel en ze zijn allemaal heel juist, maar hoe hard het ook is, we kunnen er niet omheen dat er een overproductie is van auto's in Europa en in de wereld. We bevinden ons dus in een heel moeilijke situatie.

Als we vragen dat Europa optreedt, dan moeten we weten binnen welk kader we ons bevinden. Dat kader is dubbel, want langs de ene kant is Europa heel sterk op de vrije markt en op het liberale principe gericht, maar langs de andere kant zijn er heel sterke regels inzake concurrentie en de concurrentiebepaling. Als het brandt, stuurt iedereen zijn eigen brandweer, dan volgt iedereen zijn eigen regels en dan is de grootste meestal groter dan de kleinere. Dezelfde vaststelling wordt waarschijnlijk in een aantal landen, misschien met België op kop, gemaakt dat we met een groot probleem zitten.

Ik vind het heel mooi om aan Europa te vragen om iets te doen, maar u kunt misschien ook het kanaal van de EVP gebruiken, want heel veel mensen die het in deze voor het zeggen hebben, zijn lid van de EVP en kunnen op die manier afspraken maken. Maar, we mogen onszelf niets wijsmaken, want ook zij staan onder de druk van de nationale politiek om iets te doen voor de eigen situatie. We zijn elkaar met andere woorden dood aan het concurreren, en niet alleen de automobielsector. Nadat zaken afgebrand zijn, zullen er maatregelen genomen moeten worden.

Mijnheer Voorhamme, ik vind uw suggestie goed, maar u weet ook dat de kans op slagen klein is. Andere maatregelen zijn altijd maatregelen om elkaar dood te concurreren en dat is een spijtige vaststelling, maar volgens mij wel de juiste.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil uitdrukkelijk onderstrepen dat we wat we vanuit Vlaanderen kunnen doen, ook onverkort verder zullen doen. Minister Ceysens kan dit zo dadelijk misschien wat meer concretiseren. We zullen op 11 februari hopelijk al heel ver staan en kunnen afronden. De waarborgen voor kmo's hebben we gehad, over de waarborgen voor grote ondernemingen werd decretaal reeds een beslissing genomen die plenair nog moet worden bevestigd, en daarnaast is er ook de aanpak sui generis. We zullen volledig in die richting verder gaan, ook al om te voorkomen dat, zoals sommigen beweren, de sluizen openstaan en Vlaamse Regering overal direct een antwoord op geeft. We willen duidelijke krijtlijnen en er zullen duidelijke

doelstellingen geformuleerd worden. Minister Ceysens kan daar zo dadelijk misschien iets meer over zeggen.

Het is zo dat wij natuurlijk al bilaterale contacten hebben gelegd met andere landen, met Duitsland en ook met Nederland, om te bespreken of we de zaak eens bilateraal kunnen bekijken en stappen kunnen zetten.

Wij zijn Europa, daar hebt u gelijk in. Mijnheer Gatz, ik heb begrepen dat Open Vld mij gevraagd had om samen met de premier stappen te zetten op Europees niveau, en u wordt zoals steeds op uw wenken bediend.

Wat is eigenlijk het probleem? In de Verenigde Staten, het kapitalistische land bij uitstek, gaat men zwaar interveniëren in de markt. Mochten de VS dat niet doen, dan zouden we de markt laten spelen en zouden we bekijken hoe zich dat verder zou ontwikkelen. Maar de Verenigde Staten pompen nu miljarden dollars in bijvoorbeeld de automobieliindustrie.

Er is inderdaad sprake van een overcapaciteit. Ik kan u verzekeren dat de Opelfabriek in Antwerpen even goed draait als die in Duitsland of die in Spanje. Dan komt het erop aan waar men die beslissingen gaat doorvoeren en waar men fabrieken gaat sluiten. Dat hangt niet af van de vraag welke fabriek beter is. Het gaat er mijns inziens om dat we de schaal laten spelen. We moeten vanuit Europa samen naar de VS gaan om daar in debat te treden. Als we binnen Europa overleg plegen, maar toch elk afzonderlijk bij GM gaan aankloppen, dan zal het bedrijf de verschillende vestigingen tegen elkaar laten opbieden en dergelijke meer.

Als Vlaanderen kunnen we gewoon niet anders. Wanneer Duitsland 1,8 miljard aanbiedt om zijn fabrieken zo veel mogelijk een toekomst te bieden, dan moeten wij dat ook doen. Maar ik blijf erbij dat dat een bepaald kader moet krijgen. We moeten dat binnen Europa samen bekijken. Zo niet, krijg je een 'cutthroat competition' waarbij wij telkens het onderspit delven.

Mijnheer Penris, ik meen dat Europa wel degelijk een toegevoegde waarde heeft voor Vlaanderen. De heer Sauwens verwees al naar de euro. Mochten we de euro niet hebben gehad, dan hadden we in een volledig andere situatie gezeten. Onze munt zou zwaar zijn aangevallen. Misschien hadden we wel moeten devalueren. Europa heeft zijn verdiensten, mijnheer Penris, ook voor Vlaanderen.

Mijnheer Bourgeois, het is ook aan ons om te zeggen dat we zullen meewerken aan meer Europa. Je ziet dat ook in de financiële sector. Wanneer banken zo'n omvang hebben dat je daar vanuit Vlaanderen of België geen sturing meer aan kunt geven, dan moet je de schaal vergroten tot de schaal waarop die bedrijven georganiseerd zijn. Wat mij betreft, is dat de Europese schaal.

We zullen verdere contacten leggen. Er mag geen enkele twijfel over bestaan dat het Vlaamse beleid onverkort

wordt voortgezet. Ik dank dan ook alle collega's in dit Vlaams Parlement die dat ondersteunen.

Minister Ceysens zal nog een verdere aanvulling geven inzake het Vlaamse beleid.

Minister Patricia Ceysens: Collega's, dat we niet alle hefboomen in eigen handen hebben, moet ik elke dag ondervinden. Daarom doen we dit, in de traditie van de rondetafel, samen met de federale overheid. In afwachting tot we de instrumenten zelf in handen hebben, is het nog altijd beter om die instrumenten samen te leggen dan dat je maar met een deel van de instrumenten aan de slag kunt.

Er is op 16 januari 2009 een ministerraad geweest met deelname van alle lidstaten, dus ook van België. Ik vind dat u iets te gemakkelijk over die raad argumenteert, mijnheer Voorhamme, zonder te kijken naar wat die raad in zijn conclusies stelt. In de conclusies staat dat de ministers het volgende zijn overeengekomen. Ten eerste stelt men dat dit in de eerste instantie een verantwoordelijkheid is van de industrie. We moeten ons nu niet plots geroepen voelen om te stellen dat dit onze verantwoordelijkheid is. Het blijft een verantwoordelijkheid van de industrie. En dus moeten zij met dossiers komen. Wij zullen pas een waarborg geven als de industrie met een investeringdossier komt. Zo niet, gaan we wel degelijk bodemloze putten vullen en gaan we een sluis openzetten waarbij we de dijkbreuk niet kunnen voorspellen.

Er zijn in totaal acht conclusies, mijnheer Voorhamme. Ik zal u een tweede belangrijke conclusie geven, omdat het wellicht die is waarnaar u verwijst.

Daarin wordt door de ministers afgesproken dat er geen race voor subsidies kan komen en dat er een betere coördinatie is. Alle ministers hebben hun bereidheid getoond om dit opnieuw met de Commissie te bekijken. In eerste orde zijn we weer toe aan de Commissie. Daar moet de druk nu worden opgevoerd omdat wij absoluut het grootste risico lopen als de Commissie niet haar rol vervult. De raad heeft in acht conclusies gezegd dat de bereidheid er is om de Commissie te activeren en haar rol te laten opnemen.

Ik wil u alle conclusies overmaken, maar dit zijn voor mij twee heel belangrijke. We moeten er een punt van maken dat de Commissie hierop moet toezien.

De heer Robert Voorhamme: Mevrouw de minister, ik vind het verwonderlijk dat u die twee punten als belangrijkste uit de conclusies van de Ministerraad licht. Ten eerste zegt u dat de industrie zelf met voorstellen moet komen. De industrie zal met voorstellen komen, maar niet bij de Europese Commissie. Ze zal ermee naar het Congres in de Verenigde Staten gaan. Daar zal worden beslist.

En ten tweede kaatst u de bal terug naar de Commissie. Ik heb die in alle eerlijkheid nog niet al te veel initiatieven

weten nemen. Barroso is erger dan een schilpad in deze aangelegenheid. Die klacht komt niet enkel van mij. Ik hoor ze van heel wat notoire mensen die te maken hebben met het Europese beleid. Om de bal dan terug te spelen naar de Commissie en vervolgens te wachten tot maart, getuigt van een vorm van wereldvreemdheid die geen rekening houdt met de snelheid waartegen op dit ogenblik in de economische crisis deadlines aan het vervallen zijn.

Neem me niet kwalijk, ik vind dat er nood is aan active-ring. Ik ben heel blij met de mededeling van de minister-president dat hij vandaag nog een initiatief zal nemen. Wij doen uiteraard de nodige moeite op het Vlaamse niveau, maar we moeten snappen dat we tegen een glazen plafond aan botsen en dat we daar door moeten. Onze moeite alleen zal niet volstaan. We hebben met een globaal fenomeen te maken.

Ik verwijs naar wat tot nog toe wel lukt: de Europese vakbonden van de verschillende lidstaten slagen erin om in verband met het autodossier General Motors eensgezind een stelling in te nemen. Die komt er trouwens op neer dat ook zij verwachten dat er een initiatief wordt genomen om de Europese poot afzonderlijk te behandelen. Als we een sprankeltje hoop willen voor de automobielsector in ons land, zal het op die manier moeten gebeuren. Anders worden we altijd het slachtoffer omdat we de kleinste zijn. Precies omdat we de kleinste zijn met zo'n open economie is het niet meer dan legitiem dat wij eisen dat er een Ministerraad komt.

Mijnheer de minister-president, als het toch op niets dreigt uit te draaien, hebt u nog altijd een bijzonder simpele oplossing: sticht een eigen Vlaams automobiel-merk en we zijn uit de problemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Gino De Craemer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over een eventuele heropstart van de gemeenschapsdialoog

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de woorden 'staats Hervorming' en 'dialoog' zijn al verschillende keren gevallen deze namiddag. Gisteren konden we in De Morgen lezen: "Het is erop of eronder. Nog deze week wil ik een beslissing nemen over het lot van de

gemeenschapsdialoog. Wordt deze terug opgestart of moet deze definitief opgedoekt worden?"

Mijnheer de minister-president, we hebben dat al verschillende malen gehoord en gelezen. Ik vind het een goed initiatief dat u deze week zou beslissen, maar ik vind ook dat het een zaak voor het voltallige parlement is. Ik had eerder een debat verwacht.

Mijnheer de minister-president, blijkbaar twijfelt u nog, maar ik ben ervan overtuigd dat verschillende mensen hier al lang niet meer twijfelen. De dialoog tussen de gemeenschappen was nog voor de start een hopeloze zaak. Ik vraag me af of er een echte dialoog is geweest. Een constructieve dialoog aangaan wil zeggen een gesprek hebben met het oog op resultaat. Dat laatste is er altijd te veel aan geweest. De Franstaligen hebben na de verkiezingen van juni 2007 van meet af aan gezegd: "Er komt geen grote staats hervorming vóór juni 2009." Zij hebben hun woord gehouden.

Mijnheer de minister-president, u kijkt nu al bijna drie maand de kat uit de boom. Aftastende gesprekken met uw Franstalige partners hebben u blijkbaar niet overtuigd om de dialoog opnieuw op te starten. Het is tijd om uw ei te leggen. Timing is in de politiek heel belangrijk. U kunt misschien eens te rade gaan bij een van uw collega-ministers, die een specialist is in goed getimede uitspraken. Ik dring aan op vijf minuten politieke moed. Maak zelf een einde aan die soap en herstart die schijnbesprekingen niet.

Mijnheer de minister-president, wat is de beslissing die u en de Vlaamse Regering deze week zullen nemen? Als u alsnog wilt ingaan op de uitnodiging van Armand De Decker, wat hebt u daarvoor dan als minimumlat gelegd?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer De Craemer, enerzijds zegt u dat u nooit hebt geloofd in die gemeenschapsdialoog, dat we er niet moesten aan beginnen, dat het niets voorstelt. Anderzijds vraagt u hier een debat over de vraag of we de dialoog al of niet moeten sluiten. Enige logica in uw opbouw ontgaat mij, maar dat zal wel aan mij liggen.

De gemeenschapsdialoog is naar aanleiding van de beslissing van de niet-benoeming van de drie burgemeesters, 'on hold' gezet. In het federale regeerakkoord staat dat we die dialoog moeten heropstarten. Ook in een aantal uitspraken waar u naar verwijst, onder meer van Franstalige kant, komt dat tot uiting. Armand De Decker, de co-president van de gemeenschapsdialoog, zei: "Ik nodig iedereen uit voor een diner en laat ons die gemeenschapsdialoog terug opstarten." Zijn woorden waren nog niet koud of de heer Maingain zei dat er dan meteen moet worden gesproken

over andere zaken, bijvoorbeeld de benoeming van de drie burgemeesters. De heer Moureaux, ook een lid van de gemeenschapsdialoog, heeft op 29 januari ook een aantal zaken gezegd, evenals mijn collega Rudy Demotte. De laatste Franstalige die daarover uitspraken heeft gedaan was Elio Di Rupo. Hij zei: “Die gemeenschapsdialoog moet zo snel mogelijk worden opgestart, maar het eerste pakket is zowat het enige dat daaruit kan komen.”

Langs Franstalige kant zegt men dat we de dialoog moeten heropstarten, langs de andere kant is er geen duidelijk signaal, laat staan dat de Franstaligen verder zouden kunnen met de zeven dossiers die ik hier met jullie heb overlopen. Ik zal hierover met de Vlaamse ministers van gedachten wisselen. Mijnheer De Craemer, u had waarschijnlijk graag gehad dat ik de boodschap zou brengen “Het is erop of eronder”, verwijzend naar De Morgen. Ik zal dat doen in afspraak en samenspraak met de ministers van de Vlaamse Regering. Ik zal daar verslag uitbrengen van alle bilaterale contacten die ik heb gehad. Ik ga ervan uit dat, als we een beslissing hebben genomen, we hierover in het Vlaams Parlement kunnen discussiëren, mocht daar behoefte aan bestaan.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord hoewel ik weinig concreets heb gehoord. Ik had dit ook niet verwacht. Ik begrijp dat het moeilijk is om een nieuwe mislukking toe te geven. Eerst was er Leterme op het federale niveau die is mislukt. Dan was het uw beurt, en ook u hebt gefaald. Iedereen weet echter al maanden dat die dialoog tot mislukken gedoemd was. U hebt zelf die federale problematiek van de staats hervorming naar het Vlaamse niveau willen overhevelen. U wilde toenmalig premier Leterme uit de communautaire wind zetten. Dat was uw bedoeling.

Mijnheer de minister-president, ik citeer u tweemaal. U zei op 8 november 2008: “Ik laat niet met mijn voeten spelen. Ik investeer zwaar in de gemeenschapsdialoog. Indien die niet levensvatbaar zou blijken, zal ik zelf mijn conclusies wel trekken.” Een ander citaat is van 29 november 2008: “We gaan geen tijd verdoen en de dialoog rekken tot de verkiezingen. We laten niet met onze voeten spelen. Er moeten snel, zeer snel, liefst voor Nieuwjaar nog, deelakkoorden komen. Deze situatie kan geen weken meer duren.”

Mijnheer de minister-president, u bent de zaak nog altijd aan het rekken. U hebt beloofd dat u een beslissing zou nemen. Ik had echter graag gehad dat er een parlementair debat zou worden gehouden voor u een beslissing neemt en met de regering gaat samen zitten.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Maar ik ben nog niet klaar.

De voorzitter: Mijnheer de Craemer, u bent al veel te lang bezig.

De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Lijst Dedecker pakt zijn toekomstige coalitiepartner CD&V nogal hard aan.

Mijnheer de minister-president, u hebt altijd gezegd dat u garanties had. U hebt dat verklaard tegenover uw toenmalige kartelpartner. U hebt dat ook in dit parlement verklaard. Jammer genoeg stel ik vast dat er geen garanties zijn. Ik heb gelezen dat de heer Di Rupo zegt dat hij vasthoudt aan het federale regeerakkoord. U zegt dat u daar niet door gebonden bent. Het federale regeerakkoord heeft het over twee zaken: de dialoog en de werkgroep Brussel.

De Franstaligen geven geen garanties maar koppelen wel BHV, de uitbreiding van Brussel en de benoeming van de burgemeesters aan de dialoog. Het klopt dus niet wat u destijds hebt gezegd. U had toen geen garanties en u hebt er nu ook geen. U hebt gezegd dat u niet zou deelnemen aan een praatbarak. U hebt ook gezegd dat u er eind december de stekker zou uittrekken indien er nog geen resultaten waren.

Intussen is het februari. Hebt u nieuwe elementen? Wordt de dialoog opnieuw opgestart? Zo niet, wat gaat u dan doen? De kinderbijslag zou moeten worden gecommunautariseerd. Voor de loonkostproblematiek ontbreken de sociaaleconomische hefboomen. Het ziet er naar uit dat we van dat alles niets zullen binnenhalen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u hebt destijds de hete aardappel van de gemeenschapsdialoog in uw schoot geworpen gekregen om premier Leterme te redden. Intussen is premier Leterme weg en zit de dialoog meer dan ooit in het slop. U hebt altijd gezegd dat er tegen eind december duidelijkheid moest zijn.

Als we al die verklaringen lezen, dan vragen wij ons af wat de houding is van de Vlaamse Regering in het algemeen, en van de minister-president in het bijzonder. U kunt de deadline niet blijven opschuiven, tenzij er electorale motieven in het spel zijn. Het is merkwaardig dat u samen met de Senaatsvoorzitter, voorzitter bent van die dialoog. U doet nogal meewarig over de verklaringen die de Senaatsvoorzitter als covoorzitter van die dialoog heeft afgelegd. U hebt zelf geconcludeerd dat het geen voorwaarden zijn om zelfs maar aan tafel te gaan zitten.

Ik leid met andere woorden uit uw antwoord en uit de antwoorden die u de vorige keren hebt gegeven af dat u er niet meer in gelooft. En dan is onze vraag niet alleen of u de stekker zult uittrekken, maar wat u daarna zult doen. Wat is uw plan B? In plaats van hier te blijven

freewheelen, wat u nu aan het doen bent, zouden dit parlement en deze regering beter een aantal zaken op een rijtje zetten en desnoods eenzijdig een aantal bevoegdheden in handen nemen, zoals die mijnheer Moureaux, naar wie u hebt verwezen, die dat in 1991 ook van plan was.

Die dialoog is ten dode opgeschreven, u wilt het alleen niet in het publiek toegeven. Ik begrijp u wel. Ik vraag u om met het parlement en de regering over te gaan naar het plan B en desnoods zelf een aantal dingen doen zonder dat we daarvoor de andere kant van de taalgrens nog nodig hebben. Ze zijn niet betrouwbaar. Dat is toch wel bewezen na al die maanden. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik blijf ervan overtuigd dat een staats-hervorming maar gerealiseerd kan worden in een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap. Ik vind het eigenlijk heel spijtig dat we een periode hebben gekend toen u niets aan mij moest vragen omdat ik niet aan de onderhandelingstafel zat. Toen zaten daar anderen. Ik moest u toen naar de overkant verwijzen.

Er zijn mensen die zeggen dat ik het dossier heb overgenomen van Leterme om hem te redden. Dat is niet correct. We zijn al sinds 1999 vragende partij voor een staats-hervorming. Wij zijn het dus die aan de tafel moeten zitten. Het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering moeten de onderhandelingen voeren. Dat is een goede aanpak. Het gaat niet meer of niet minder dan om het nemen van verantwoordelijkheid. Daar is politieke moed voor nodig. Er zijn immers heel wat risico's aan verbonden. U weet dat moed gedefinieerd wordt als elegantie in de vuurlinie. Dat is natuurlijk niet eenvoudig.

Mijnheer Bourgeois, u hebt het over garanties en het feit dat er niets is van in huis gekomen. U weet zeer goed welke garanties we hebben bekomen en waar we het over hadden! U was toen nog lid van de Vlaamse Regering.

Ik zal duidelijke informatie geven als de Vlaamse Regering een eensgezind standpunt heeft ingenomen. Ik zal die mededeling doen in het Vlaams Parlement. Ik ga echter niet voor mijn beurt spreken. Ik wil overleg plegen met de collega's van de Vlaamse delegatie. We zullen kortelings daarover discussiëren.

Mijnheer Van Hauthem, u hebt het over een plan B. Het plan B van uw fractie is de onafhankelijkheid van Vlaanderen. Dat klopt toch nog altijd? *(Opmerkingen van de heer Frans Wymeersch)*

Dat is dan plan A. Ik ga ervan uit dat we een duidelijk standpunt zullen innemen. We zullen daar wel eerst overleg over plegen in de regering.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de minister-president, indien ik in uw schoenen zou staan, dan zou

ik ook zo reageren. Ik begrijp dan ook uw reactie. Ik ben natuurlijk gelukkig met de reacties van het Vlaams Belang en van de N-VA, die me in feite gelijk geven.

Mijnheer de minister-president, het is tijd voor actie. U staat erbij en meestal kijkt u ernaar. Als er iets is dat de federale overheid voor u heeft beslist, dan is het wel dat u best zwijgt over wat u niet gerealiseerd krijgt. En u hebt die boodschap heel goed begrepen. Dat helpt Vlaanderen echter geen stap vooruit, wel integendeel.

Nogmaals, het is tijd voor actie. Ik dring dan ook aan op een parlementair debat. Ik wil dat de beslissing wordt genomen door het Vlaams Parlement. *(Applaus van de heer Jurgen Verstrepen)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Deckmyn tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing om het veldrijden van de lijst met topsporttakken te schrappen

ACTUELE VRAAG van de heer Hans Schoofs tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de beslissing om het veldrijden van de lijst met topsporttakken te schrappen

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u bent de kampioen – jammer genoeg of gelukkig – niet van het veldrijden, maar wel die van de slechte timing. Net nu, tijdens het weekend dat het wereldkampioenschap veldrijden werd gehouden, presteerde u het om de mensen te vertellen dat het veldrijden geschrapt wordt van de lijst met topsporttakken.

Mijnheer de minister, dit is een kaakslag. Voor de vele veldrijders en ook voor hun honderdduizenden supporters.

Na het weekend waarin deze heisa werd bekendgemaakt, was ik verrast door de communicatie van de Vlaamse Regering hierover. Aan de ene zijde stelde minister-president Peeters een beetje sussend dat dit allemaal goed doorgesproken was. Op de ministerraden van 7 november 2008 en 19 december 2008 stond het ontwerpbesluit met betrekking tot de topsporttakkenlijst geagendeerd. Je zou dus denken dat er niets aan de hand is, ware het niet dat in hetzelfde weekend minister Van Mechelen, toch uw collega, mijnheer de minister, heel woedend naar u uithaalde. Hij stelde dat hij u zwaar aan de tand zou voelen. Hij zou u ondervragen

over deze problematiek en hij had daarbij zware bedenkingen.

Ik vraag mij af, mijnheer de minister, of jullie nog wel met elkaar praten. Dit is toch wel een voorbeeld van slechte communicatie.

Aan de andere kant stelde u, mijnheer de minister, dat dit een technische aangelegenheid is en dat er niet al te veel financiële consequenties zijn. Alles blijft een beetje zoals het was. Dat is misschien deels waar, mijnheer de minister, maar daar gaat het niet om. Het gaat verder dan dat. Voor die mensen is dit een emotionele zaak, een zaak vol symboliek. U raakt die mensen diep in het hart. Kijk maar naar de vele artikels die verschijnen. Zo wil wereldkampioen Niels Albert zelfs niet meer door u worden ontvangen. Als bewijs dat dit hem raakt, kan dit tellen.

Mijnheer de minister, u baseert zich op het advies van uw diensten en op uw administratie. Maar u hebt in het verleden heel vaak gesteld dat u niet altijd de adviezen van uw administratie volgde. En u was daar fier op. Vandaar mijn concrete vraag: mijnheer de minister, waarom doet u dit nu wel? Vlaams Belang vraagt u bij dezen namens al die supporters en namens die veldrijders zelf – Vlaanderen heeft heel veel kampioenen voortgebracht – met aandrang om terug te komen op uw besluit.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorbije weekend heeft Vlaanderen weer kunnen genieten van een prachtig spektakel, een wereldkampioenschap veldrijden zoals er de voorbije jaren een aantal zijn geweest. Wij hebben daar allemaal van genoten. Het was schitterende tv, het was een schitterende reportage. En op de koop toe was het een prachtig resultaat voor onze Vlaamse kampioenen. Wij moeten niemand overtuigen van de uitstraling in het binnenland van deze sporttak. Het is een stukje cultureel erfgoed, hoe wij nu al decennialang als Vlamingen schitteren in die sport. Het is inderdaad spijtig dat net op dat moment de communicatie plaatsvindt dat deze sport niet meer de naam 'topsport' waardig zou zijn.

Wij weten allemaal, mijnheer de minister, dat de Vlaamse Regering inzet op olympische sporten. Maar dat neemt niet weg dat een sport als het veldrijden in de harten van veel sportliefhebbers het statuut van topsport moet blijven behouden. Het was om die reden spijtig dat net op dat moment die contrasterende verklaringen in de pers verschenen.

Mijnheer de minister, u hebt terecht een aantal zaken in de juiste context geplaatst. U hebt terecht een aantal bijstellingen gedaan. Wij lezen in de krant dat een aantal selectiecriteria worden gehanteerd om een sport te erkennen als topsport. De criteria, zoals ze nu gelden, pleiten

ook voor de sport veldrijden. Als je alleen al naar de uitstraling in het binnenland kijkt, behoort deze sport tot de top in Vlaanderen. Ik pleit er dan ook voor dat u bereid zou zijn deze zaak bij te sturen. Ik heb dit al met zoveel woorden in de krant kunnen lezen. Ik hoor graag uw visie daarover.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, het is allicht een goede zaak hier een aantal zaken te verduidelijken. De heer Deckmyn heeft het over de communicatie tijdens het afgelopen weekend. Denkt hij nu echt dat ik zo idioot ben? *(Gelach bij het Vlaams Belang)*

De slechte communicatie en het moment van die communicatie zijn vanzelfsprekend niet aan mij te wijten. In een krant is duidelijk gecommuniceerd dat ik het veldrijden niet langer als een topsport zou beschouwen. Niets is minder waar. Die incorrecte communicatie is niet van mij afkomstig. Wie wil weten van wie dat bericht wel afkomstig is, zal het aan de journalist van de Gazet van Antwerpen moeten vragen. Het is ook mogelijk eventueel een aantal verbanden tussen die journalist en andere mensen te leggen.

De Vlaamse Regering heeft in november en december 2008 over dit onderwerp beraadslaagd en heeft toen een beslissing genomen. De Vlaamse Regering heeft die beslissing collectief en als regering genomen. Ik zal even toelichten over welke beslissing het gaat.

De Vlaamse Regering heeft zeker niet beslist dat veldrijden geen topsport meer is. Geen enkele beslissing houdt in dat de Vlaamse Regering of ikzelf veldrijden niet langer als een topsport zouden beschouwen. Ik ben het daar ook fundamenteel niet mee eens. Voor mij is veldrijden wel degelijk een topsport. De atleten die op het wereldkampioenschap weer schitterend hebben gescoord, zijn in mijn ogen wel degelijk topatleten.

Het gaat hier om een lijst van sporttakken in de topsport waarvan de disciplines volgens artikel 2, ten negende, van het decreet van 13 juni 2001 in het kader van de Olympiade Londen 2009-2012 kunnen worden gesubsidieerd. Het gaat bijgevolg niet om het al dan niet erkennen van een sporttak als topsport. Het gaat hier louter om een financieringsinstrument in het kader van het decreet, met name het decreet op de sportfederaties. Dit decreet maakt het mogelijk topsport via de federaties te subsidiëren.

De mij voorgelegde lijst is door de Stuurgroep Topsport en Task Force Topsport unaniem goedgekeurd. In beide organen zetelen vertegenwoordigers van de Vlaamse Sportfederatie (VSF). Dit betekent dat deze organisatie op beide niveaus is vertegenwoordigd. De VSF heeft de plicht, voor de Stuurgroep Topsport en de Task Force

Topsport tot een beslissing overgaan, zijn leden te raadplegen. We gaan er dan ook van uit dat alle federaties die door de VSF worden vertegenwoordigd, op de hoogte zijn van die lijst.

Het gaat hier om een technische, op een decreet gebaseerde financieringslijst. Die lijst vertrekt van een aantal eenvoudige en duidelijke principes. Ten eerste, het moet gaan om sporttakken die binnen de Olympische Spelen of de Wereldspelen passen. Ten tweede, er moet een mogelijkheid zijn om bij de top te eindigen. De betrokken sporttakken moeten binnen de Olympische Spelen of binnen de Wereldspelen aan bod komen en de waarschijnlijkheid of de mogelijkheid om te kunnen scoren, moet hoog zijn.

Ik blijf erbij dat veldrijden voor mij wel degelijk een topsport is. Veldrijden hoort echter niet bij de Olympische Spelen of bij de Wereldspelen. Dat is de reden waarom veldrijden niet op deze op het decreet gebaseerde lijst staat. Er zijn trouwens andere mogelijkheden om topsport te ondersteunen. Deze lijst slaat enkel op sporttakken die op de Olympische Spelen of de Wereldspelen aan bod komen. Bovendien hebben we met betrekking tot deze sporttakken een zeer hoge kans om goed te scoren.

U vindt één uitzondering op die lijst: duatlon en triatlon lange afstand. We zijn bezig om een verschuiving naar de Olympische discipline te krijgen, namelijk triatlon korte afstand die nog altijd behoorlijk lang is. Ook hier is er een dubbele vereiste. Het moet gaan over een mondiale sport. Triatlon, bijvoorbeeld de Iron Man, bewijst wel degelijk dat het gaat over een mondiale sport waaraan heel veel landen deelnemen. Er moet ook de nood zijn om die sporters te financieren.

Dat is de reden waarom, binnen die technische lijst van topsporttakken in het kader van het decreet van 2001, veldrijden niet is opgenomen. Wil dit zeggen dat we het veldrijden niet verder ondersteunen? Ik kan u verzekeren dat, sinds het begin van deze legislatuur, de middelen die rechtstreeks naar veldrijden gaan vanuit de Vlaamse overheid, verdubbeld zijn. Ik kan u ook verzekeren dat de federatie vanzelfsprekend, buiten het geld dat ze krijgt van de Vlaamse overheid, eigen sponsorgeld mag besteden aan wat ze wil.

De middelen die er zijn via dit decreet, moeten we kunnen toeleiden naar de vier Olympische disciplines binnen wielrennen: weg, baan, mountainbike en BMX.

De beslissing is definitief genomen midden december en werd een eerste keer goedgekeurd in november. Alle collega's weten dit en waren het erover eens. Ik schrik soms ook van bepaalde vragen, maar dat is, wat mij betreft, niet het belangrijkste. Er moet een duidelijke communicatie zijn. U geeft me daartoe de kans. Veldrijden is en blijft topsport. De topsporttakkenlijst in het kader

van het decreet is een technisch financieringsinstrument. Er zijn andere mogelijkheden.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u zegt dat het een technische zaak is. Maar we zien hoe het aankomt bij de sporters.

Minister Bert Anciaux: Als het zo gecommuniceerd wordt.

De heer Johan Deckmyn: Inderdaad, maar u hebt daarnet gesteld dat het een technische aangelegenheid was. Wat mij betreft, gaat het verder dan dit. U degradeert in feite het veldrijden als topsport. Zo is het ook overgekomen bij de mensen zelf.

Ik heb ook van u vernomen dat u een unaniem advies had van de administratie.

Minister Bert Anciaux: Nee, van de stuurgroep.

De heer Johan Deckmyn: Het is niet de eerste keer dat u een advies naast zich neerlegt. U had dit ook in dit geval kunnen doen.

Voor het schrappen van het veldrijden van de topsporttakkenlijst gebruikt u als excuus dat het geen Olympische sport is. Dat is juist, maar misschien zou u er beter aan doen om, als minister, te ijveren voor het aanvaarden van veldrijden als Olympische sport. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik denk dat u een aantal terechte opmerkingen en kanttekeningen hebt gemaakt bij wat er de laatste dagen is gecommuniceerd. U stelt alles in een juist kader en dat is heel belangrijk. We moeten het imago van die sport absoluut hoog houden.

Ik ben blij dat u verwijst naar het inzetten van middelen voor bijvoorbeeld de BMX-tak en de jeugd, want hier wordt vaak talent gehaald om verder door te groeien in het veldrijden. Het inzetten van middelen voor topsporters, bijvoorbeeld in het veldrijden, is misschien minder noodzakelijk. Ze worden goed betaald, ze hebben goede contracten. Het is hen ook gegund, want ze leveren prachtige prestaties.

Het is belangrijk om ook in de toekomst ervoor te zorgen dat het veldrijden in Vlaanderen een topsport blijft en dat die traditie verder kan worden gezet. We moeten blijven investeren in jeugdvorming en in de verdere ontwikkeling van het veldrijden.

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik geef toe dat ik ook maar pas na twee

dagen heb gereageerd, maar ik heb voor een deel de hypocrisie gehekelde van een aantal mensen die mee de beslissing over de topsportlijsten hebben genomen en nadien kritiek geven.

Ik denk dat duidelijk moet zijn, en dat mag ook een signaal zijn naar heel Vlaanderen vanuit de politieke wereld, dat wat rond veldrijden gebeurt, zowel de prestaties van de sporters als het maatschappelijk draagvlak dat er in Vlaanderen voor is – en onze minister-president is een van de eerste supporters te velde – wel degelijk topsport is. We moeten duidelijk het signaal geven dat voor ons veldrijden een topsport is.

Dat is iets anders dan de topsportlijst. Ik denk dat de minister ook niet anders kan dan het decreet uitvoeren. Dat is zijn verdomde plicht. Als daarin Olympische Spelen en Wereldspelen het criterium zijn, is dat zo.

Mijnheer de minister, ik kan me ook niet voorstellen dat bijvoorbeeld in de Verenigde Staten van Amerika american football, omdat het geen olympische discipline is, niet beschouwd zou worden als een topsport.

U hebt niet gecommuniceerd, anderen hebben dat gedaan. Die zullen daar ook wel redenen toe gehad hebben, maar ik vind dat u iets te laat was om dat te counteren en duidelijk te zeggen dat veldrijden in uw ogen wel een topsport is, maar niet in de topsportlijst staat. Over het decreet heeft de minister gelijk, maar over de titulatuur van topsportprestaties is onduidelijkheid ontstaan. Ik denk dat dat niet alleen de schuld van de minister was.

Ik wil er nog aan toevoegen hoe bediscussieerbaar zaken soms zijn. Als Sven Nys naar de Olympische Spelen gaat met een mountainbike, past dat in de topsportlijst zoals die is goedgekeurd. Tot nader order past hij daar niet in als hij veldrijder is. Is hij daarom minder topsporter? Neen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, wie zelf vrijetijdsfietser is, weet dat veldrijden absolute topsport is. De combinatie van een uitermate behendige techniek die men moet ontwikkelen met absolute weerstand en uithoudingsvermogen, maakt het tot topsport.

Mijnheer Van Dyck, u hebt gelijk. Het feit dat Sven Nys, weliswaar ten koste van een enorme persoonlijke inspanning, op een jaar tijd de omschakeling naar de olympische sport mountainbiken heeft kunnen maken, betekent dat er een potentie aanwezig is.

Ik ben bijzonder verheugd dat deze ‘Vlaamse’ sport intussen steeds meer internationale allures krijgt. Er namen 24 nationaliteiten deel aan het WK en, naast de Franse, Italiaanse en Nederlandse kampioenen die gekend zijn, werd

Walsleben wereldkampioen bij de beloften. Het is dus een sport die veel meer in zich heeft. Het is niet zomaar een café-sport zoals andere volkssporten in Vlaanderen. De sport heeft een heel sterk draagvlak.

Mijnheer de minister, Vlaanderen zegt dat men de middelen voor topsport, die zijn toegenomen dankzij dit parlement, deze regering en deze minister, niet gaat verkrumelen over tientallen sporttakken. Dat is de ratio legis van de sporttakkenlijst. Men heeft op een bepaald ogenblik daarin keuzes gemaakt.

U zegt dat die beslissing is genomen in december. Het feit dat vandaag dit soort misverstand nog kan bestaan en er zulke heisa over kan ontstaan, toont aan dat er niet of slecht gecommuniceerd is. *(Opmerkingen van de heer Ludo Sannen)*

Mijnheer Sannen, als men het goede nieuws altijd naar zichzelf toehaalt, moet men niet verwonderd zijn dat bepaalde mensen op bepaalde momenten iets doen. Men moet niet op de journalist schieten. We weten allemaal waarover we spreken.

Het is duidelijk dat in het sportlandschap Vlaanderen, met onder meer Bloso en andere, de communicatie veel beter zou kunnen. De reden waarom we bepaalde zaken wel weten en andere niet, is soms wat duister.

Vanuit onze fractie pleiten we voor een sterkere communicatie. Men moet dit besluit ten gronde durven herbekijken, op basis van het aanwezige decretale kader, juist met het voorbeeld van Sven Nys, maar er zijn er nog andere, in het achterhoofd, want het ligt helemaal in de lijn van wat wel een olympische sport is.

Mijnheer de minister, u hebt in de kranten gezegd dat er wel nog toelagen komen. Welke financiële middelen gaat het veldrijden dit jaar in Vlaanderen van deze regering nog mogen ontvangen?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, er bestond binnen de psychologie discussie over wat intelligentie is. Men raakte er niet uit, tot op een bepaald moment iemand gezegd heeft dat intelligentie datgene is dat wordt gemeten door een intelligentietest.

Wat is topsport? Topsport is datgene waarvan het parlement zegt dat het topsport is. In 2001 heeft het parlement op voorstel en in afspraak met de toenmalige minister van Sport de heer Sauwens en samen met de VLD, gezegd dat topsport is wat het Vlaams Parlement zegt dat topsport is, namelijk wat past binnen de Olympische Spelen en binnen de Wereldspelen. Dat wist iedereen, ook degenen die dit weekend van hun neus

hebben gemaakt. Toch wordt er uitgehaald. Het geeft geen enkele appreciatie over de sport, het gaat erom wat het Vlaams Parlement heeft gezegd dat topsport is.

De politiek is toch een raar wereldje. Als iemand schoppen krijgt, en de minister heeft de laatste tijd regelmatig schoppen gekregen, dan geven mensen nog meer schoppen, ook als het niet nodig is. Ik vind het zeer raar dat ik blijkbaar de enige ben in het Vlaams Parlement die, als het over dossiers gaat, deze minister nog durft te verdedigen. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de voorzitter, gelukkig zijn er de annalen van het parlement. Sommigen zouden wel eens beschaamd kunnen zijn als ze gaan kijken naar wat ze hier allemaal hebben verteld.

Mijnheer de minister-president, ik neem er akte van dat men ook binnen de regering goed weet waarover het gaat. Ik ben dan ook verbaasd dat ik in de krant moet lezen dat ministers, ook in dezen, op een eigenaardige manier reageren. Ik denk dat u binnenskamers er eens de nadruk op mag leggen dat dat niet hoort in een Vlaamse Regering.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik heb op Belga laten zetten dat dit een beslissing is, zoals minister Anciaux heeft gezegd, die tweemaal op de Vlaamse Regering is gekomen, namelijk in november en december, en dat die beslissing unaniem en collegiaal is genomen. Wat mij betreft, is dat een beslissing die ik als minister-president, samen met minister Anciaux, duidelijk verdedig waar het moet. Het parlement kan altijd discussies voeren, maar wanneer er een beslissing twee keer op de Vlaamse Regering wordt genomen, verdedigt heel de Vlaamse Regering die beslissing ook. (*Applaus bij sp.a en Groen!*)

Minister Bert Anciaux: Mevrouw de voorzitter, het is niet mijn bedoeling om het slecht communiceren in de schoenen van de journalist te schuiven. De journalist krijgt een boodschap en die was interessant genoeg om te brengen. De boodschap heeft ook veel aandacht gekregen. De journalist doet dus zijn werk. Degene die de informatie bewust gekleurd heeft gegeven, heeft een andere verantwoordelijkheid, maar daar kan ik niet op doorgaan.

Het moet duidelijk zijn dat voor mij veldrijden om meer dan één reden een fantastische sport is, maar om een duidelijke reden een topsport is, met name omwille van de fysieke inspanningen die daarvoor nodig zijn. Ik heb er zelf een klein beetje ervaring in: je hebt meer handigheid nodig dan je zou denken. Je kunt beter ergens gaan rijden waar je zacht kunt vallen.

Het is voor mij helemaal geen cafésport, hoewel het een zeer populaire sport is. Veldrijden is wel degelijk een

combinatie van topsport en volkssport. De negatieve reactie die er is gekomen, onder meer van onze renners, is vooral gebaseerd op de communicatie die verkeerd is gebeurd, namelijk alsof ikzelf het veldrijden niet langer als een topsport beschouw, quod non. Hier zijn een aantal zaken duidelijk gemaakt. Ik begrijp ook dat sommigen zich op het hart getrappt voelden. Mijnheer Deckmyn, geloof me, ik voelde dat ook, want veldrijden is nu toevallig een sport waar ik mijn hart aan heb verloren.

Via een aanpassing aan het uitvoeringsbesluit, is het voor de eerste keer mogelijk om de topsporttakkenlijst in het kader van het decreet van 2001 jaarlijks te herzien. Vroeger was die lijst niet herzienbaar voor een periode van vier jaar. We hebben dat veranderd omdat we ondertussen wel degelijk actie ondernemen om te proberen om van bijvoorbeeld veldrijden een olympische discipline te maken. Maar laat ons eerlijk zijn, collega's, daarvoor zullen we nog meer landen moeten kunnen aanzetten om deel te nemen. Het aantal landen is al toegenomen, maar men kijkt naar de tien eerste. De laatste vijf jaar zijn dat uitsluitend Europese landen. Alleen dat al is een nadeel om het als olympische sport te kunnen beschouwen. Binnen Europa is er vanzelfsprekend, gelukkig voor ons, een officieel Belgische, maar wel degelijk Vlaamse, absolute top aanwezig.

Ik hoop dat ik hiermee duidelijk heb gemaakt dat dit wel het laatste was dat ik wou, op een ogenblik dat heel Vlaanderen wou supporteren voor onze renners. U zult van me willen aannemen dat dit niet mijn bedoeling was. Iedereen hier heeft duidelijk gemaakt dat veldrijden wel degelijk een topsport is. Binnen het kader van het decreet kan de sport echter wel degelijk niet meer op die technische lijst voorkomen.

Wat de ondersteuningsmiddelen betreft, tot op heden ondersteunden we een aantal organisaties en manifestaties, net als de jeugdopleiding. Dat hebben we gekoppeld. Zo krijgt de Superprestige van ons meer steun dan voorheen. Vroeger was dat 35.000 euro, nu 75.000 euro. We doen dat net omdat zij elke Superprestigewedstrijd koppelen aan selectieproeven voor jong talent, op die pistes waarop de toppers ook zullen rijden. We zijn daar dus mee bezig en ik wil alle middelen vrijmaken die nodig zijn. Dat heb ik ook heel uitdrukkelijk gezegd. Het is niet mijn ambitie om geld weg te gooien. Het is wel mijn ambitie om het geld dat nodig is voor de topsport, ook te vinden. Tot op heden zijn we daarin geslaagd. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, ik heb daarmee gewezen op de slechte interne en externe communicatie van de ministers. Ik vat de tussenkomst van de minister-president dan ook op als een – zij het misschien lichte – terechtwijzing van minister Van Mechelen.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik ben blij dat een aantal begrippen hier in de juiste context worden

geplaatst en dat u ook de kans hebt gehad om het beleid en de ware toedracht ter zake toe te lichten. We wachten vol hoop op verdere maatregelen ten behoeve van het veldrijden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Carl Decaluwe tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het Vlaamse windenergiebeleid

ACTUELE VRAAG van de heer Patrick Lachaert tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de nood aan meer effectieve alternatieve energiebronnen

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, maandagochtend lezen we in een aantal kwaliteitskranten een aantal treffende koppen als “België raakt achterop met windenergie”, “België voorlaatste van de klas in de windmolens” en “De trein der traagheid”. Met die krantenkoppen werd toch wel de perceptie gecreëerd dat we niet goed bezig zijn op het vlak van de alternatieve energie, en meer specifiek de windenergie.

Mevrouw de minister, lezen we de artikels echter aandachtig, dan blijkt daaruit dat België in de rangschikking van de dertiende naar de veertiende plaats zakt. Ik zou zeggen: so what? Een aandachtige lezer zou van de media toch wat meer precisie mogen verwachten. Zo wordt louter het vermogen vergeleken. Het sterkste was dat werd gesteld dat België zelfs door Polen wordt voorbijgestoken. Dat zou er nog maar aan ontbreken: Polen is qua oppervlakte tienmaal groter dan ons land en heeft vier- à vijfmaal meer inwoners dan ons land. Dat wil ik maar gewoon aangeven, als er een vergelijking wordt gemaakt tussen het vermogen en het aantal vierkante kilometer. Onze kustlijn is niet die van Nederland, Spanje, Frankrijk of de Canarische Eilanden. Mocht de vergelijking worden gemaakt met het aantal inwoners, zou er ook sprake zijn van een ander verhaal.

Europa en ook de Vlaamse Regering hebben een aantal doelstellingen naar voren geschoven op het vlak van hernieuwbare energie. We weten dat er op het vlak van ruimtelijke ordening nu en dan misschien wat problemen zijn met de inplanting. Ik stel alleszins vast dat de voorbije vijf jaar het vermogen uit windenergie verviervoudigd is. Mevrouw de minister, mijn enige vraag aan u is dan ook: zitten we met het huidige beleid op koers om

die doelstellingen die Europa ons oplegt, te kunnen realiseren?

De voorzitter: De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, ik zou deze zaak eerder in positieve zin willen schetsen. Op het vlak van ruimtelijke ordening werden onlangs initiatieven genomen, zowel door de Vlaamse Regering als door het parlement. In de commissie behandelen we tot in den treure een voorstel van decreet. Daar komen allerlei aspecten aan bod zoals typevoorschriften voor RUP's in agrarisch gebied en een omzendbrief die wordt voorbereid door het Vlaams Energieagentschap en de administratie RO.

We leveren enorme inspanningen op het vlak van milieu, maar goede initiatieven, vanuit welke hoek dan ook, worden gekortwiek. Niemand wil turbines in zijn achtertuin, actiecomités protesteren, er wordt geen bouw- of milieuvergunning afgeleverd en alles blijft bij het oude. Ik heb het al aan minister Van Mechelen gezegd: wij verwachten van de overheid een meer proactieve houding. De Vlaamse overheid zou bijvoorbeeld kunnen bepalen waar windturbines kunnen en waar niet. Zij moet dan onderzoek verrichten naar de mogelijke hinder voor omwonenden. Vooral op dat punt krijgen we tegenkanting, men stapt naar de Raad van State en protesteert tegen de vergunningen. Als de overheid beslist heeft waar een inplanting kan gebeuren, moet om het even welk bedrijf een aanvraag kunnen indienen. Ik vraag aan u als minister van Leefmilieu om dat kader te scheppen zodat men niet eerst al die obstakels moet overwinnen. Wat wilt u daaraan doen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dames en heren, ik heb maandag uiteraard ook de krantenartikels gelezen. Ik geef u graag een duidelijke boodschap mee. De heer Decaluwe heeft er al naar verwezen.

We investeren inderdaad in windenergie, en doen dat helemaal niet zo slecht. In 2004 produceerden we ongeveer 100 gigawattuur per jaar. In 2008 haalden we 300 gigawattuur. Dat is een verdrievoudiging in vier jaar. Dat is een mooie prestatie. Ik geef een paar andere cijfers. Het is gemakkelijk om met de vermogens van onze bureaus te vergelijken, want dat zegt niets over oppervlakte, aantal kilometers kust, de mogelijkheden en de bevolkingsdichtheid. Ik maak dezelfde vergelijking als voor Vlaanderen: hoeveel watt per vierkante kilometer is er geïnstalleerd? België haalt 12.700 watt per vierkante kilometer, tegenover Italië dat op nummer drie staat met 12.400 watt. Polen produceert 1500 watt per vierkante kilometer, en Frankrijk, nochtans vierde op de lijst, produceert 6200 watt per vierkante

kilometer. Het is maar hoe men het bekijkt. Als we rekening houden met bevolkingsdichtheid, oppervlakte, inwonersaantal en het objectieve aantal watt per vierkan- te kilometer, dan scoren wij goed.

Het kan nog beter en we moeten in de toekomst volop inzetten op windenergie. We hebben in deze legislatuur al enkele beleidsinitiatieven genomen. De heer Lachaert heeft ermaar verwezen. Ten eerste zijn de bebakeningsvoorschriften vroeger federaal door de toenmalige bevoegde minister vereenvoudigd. We waren daar strenger dan andere landen. Twee, er is rechtszekerheid gekomen over de opbrengsten die zo'n windmolen genereert qua groenestroomcertifica- ten. Drie, er is een paar jaar geleden een onderzoek gebeurd naar de mogelijkheden voor het aantal turbines dat nog op het land zou kunnen worden ingeplant.

Als we bekijken wat de mogelijkheden zijn, kunnen we toch wel ambitieus en realistisch zijn. We zouden er tegen 2020 in moeten kunnen slagen om de 300 giga- wattuur van vandaag op te trekken tot 1800 gigawattuur. Dat betekent dus een vermenigvuldiging met zes van de hoeveelheid groene stroom die geproduceerd kan wor- den via windmolens.

Wie trouwens dezelfde krant van maandag vandaag heeft gelezen, zal zien dat over het cijfer dat ik u zonet meegaf, instemming bestaat bij de Vlaamse windenergie- associatie, waarin alle partners vertegenwoordigd zijn. We moeten er dus voor zorgen dat we het doel kunnen halen: een verzesvoudiging van de hoeveelheid groene stroom opgewekt via wind, tegen 2020.

Hoe kunnen we dat doen? Volgens mij kunnen en zullen we dat realiseren via vier of vijf maatregelen. We moeten er ten eerste voor zorgen dat de opbrengst van de groenestroomcertificaten voor de geproduceerde energie via windmolens, stijgt tot de onrendabele piek. We moeten het bedrag dus een beetje laten stijgen. Vandaag bedraagt die opbrengst 80 euro.

Ten tweede moeten we er inderdaad voor zorgen, mijn- heer Lachaert, dat er nog meer duidelijkheid komt over waar en hoe windmolens goed kunnen worden ingeplant. Er is al een omzendbrief met een aantal inplantings- voorwaarden en een omzendbrief over de kleine en mid- delgrote windturbines is in voorbereiding: in principe kan elke gemeente daar zelf over beslissen, maar we voelen dat er toch wat nood is aan een gewestelijk kader.

Ten derde heeft de Vlaamse Regering ook beslist om de procedure te vereenvoudigen voor windturbines die kun- nen worden ingeplant in landbouwgebied. Of met andere woorden: het verplicht opstellen van een GRUP wordt afgeschaft, waardoor een aantal projecten op een soepeler en minder tijdrovende manier gerealiseerd kan worden.

Ten vierde is er voor de inplanting van windmolens al een windplan in Vlaanderen – een windmolen wordt

immers het best gezet op een plaats waar veel wind is – maar er werd door drie provincies al een beleidsvisie ontwikkeld over de plaatsen waar meerdere wind- molens geplaatst kunnen worden. De goede locatiekeu- zes werden al bepaald voor de provincies West- Vlaanderen, Oost-Vlaanderen en Antwerpen. Uiteraard is het de bedoeling dat Vlaanderen hier heel actief aan meewerkt. Daarnaast is er ook de interdepartementale windwerkgroep die zich buigt over het vereenvoudigen van procedures om makkelijker en beter tot locatie- keuzes te komen. Vorige vrijdag hebben we tijdens de ministerraad pas een GRUP goedgekeurd om in Oost- Vlaanderen een aantal windmolens te laten plaatsen.

Ik heb bovendien vastgesteld dat we het draagvlak voor de inplanting van windmolens kunnen vergroten door gemeenten en mensen eraan te laten participeren. De gemeenten zullen daar actief aan participeren om- dat ze deel uitmaken van de intercommunale. We zien dat dergelijke projecten draagvlakversterkend werken. Ik meen dat ze een goede manier zijn om ervoor te zorgen dat we uiteindelijk onze verzesvoudiging van de hoeveelheid windenergie kunnen realiseren.

De heer Carl Decaluwe: Mevrouw de minister, ik dank u uitdrukkelijk voor het antwoord. Het enige dat ik onthoud is dat men op schema zit en dat de doelstel- ling tegen 2020 wordt gehaald, dat werd trouwens bevestigd in een vrije tribune in dezelfde krant. De doelstelling zal worden gehaald door de hoeveelheid te verhogen, en meer bepaald door haar met zes te ver- menigvuldigen. De verdere optimalisering gebeurt in de nabije toekomst misschien wel via nieuwe techno- logieën, want die zijn er toch ook in deze sector. Ik stel dus vast dat we, ondanks de negatieve perceptie die werd gecreëerd, effectief op schema zitten.

De heer Patrick Lachaert: Mevrouw de minister, ook ik dank u voor het antwoord. Ik zal de kwestie natuurlijk blijven volgen. In de eerste plaats moet er een kader worden gecreëerd. Men is daarmee bezig en is zelfs bijna klaar, maar ook de opvolging zal noodzakelijk zijn en vooral de vertaling naar de maatschappij is belangrijk, want blijktbaar is dat steeds weer het grote probleem.

Deze week nog werd een uitzending van Peeters & Pichal gewijd aan het onderwerp. Als je de reacties hoort van al die mensen die daarmee te maken hebben, dan zijn dat misschien maar kleine zaken, maar op die manier worden sommige projecten wel in vraag gesteld. Het is dus een kwestie van goed te lokaliseren waar het kan, en waar het niet kan, te lokaliseren met de minste hinder. In de realiteit is dat een samenspraak tussen Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, onze fractie heeft altijd gepleit voor duurzame, betaalbare en vooral betrouwbare energiebevoorrading. Wij blijven voorstander van een gezonde mix van alle mogelijke energiebronnen, zowel de fossiele brandstoffen, kernenergie, als alternatieve en duurzame energiebronnen. In tegenstelling tot de collega's van sp.a en Groen! sluiten wij geen enkele energiebron uit. Die luxe hebben we trouwens niet.

Ook windenergie is voor ons dus een zeer aanvaardbaar alternatief, mevrouw de minister, waar we de nodige aandacht en belangstelling voor moeten hebben. Dat wil niet zeggen dat wij vinden dat windturbines eerder waar kunnen worden ingeplant en dat er sprake kan zijn van wildgroei. Wij zijn voorstander van een oordeelkundige inplanting van windturbines in Vlaanderen, waarbij de inplanting gebundeld wordt in industriegebieden, langs het hoofdwegenetwerk, langs bepaalde kanalen en waterwegen en langs de randstedelijke omgeving.

Mevrouw de minister, behalve aan de mogelijke hinder – de geluidshinder, de slagschaduw, de veiligheidsaspecten enzovoort – moet de Vlaamse Regering ook aandacht besteden aan de landschappelijke inpasbaarheid. Ik hoop dat u en de Vlaamse Regering zich realiseren dat in het kleine, vlakke Vlaanderen de inplantingsmogelijkheden beperkt zijn.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, als er in een krantenartikel fouten staan, kunt u altijd een lezersbrief sturen en een rechtzetting vragen. Wat u natuurlijk ook kunt doen, is aan een partijgenoot vragen om hier een vraag te komen stellen, zodat u de juiste context van uw beleid kunt weergeven. (*Gelach*)

De vraag van de heer Lachaert was trouwens van heel andere aard en ging eerder over de structuur om dit hele windenergieverhaal tot een goed einde te brengen. Gelukkig was die vraag van de heer Lachaert er, anders zou ik wat teleurgesteld zijn geweest.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik vind het heel goed dat minister Crevits de puntjes op de i heeft gezet.

Binnen de hele massa van de hernieuwbare energie is het belangrijk om de meest efficiënte methode toe te passen. Naast windenergie bestaan er nog andere alternatieven. We mogen de efficiëntie daarbij niet uit het oog verliezen.

Ook in mijn eigen gemeente zijn er windturbines in aanvraag, maar dat verloopt heel erg moeilijk. Dat algemene kader op Vlaams niveau moet er dringend komen, want de provinciale directies verschuilen zich momenteel

achter het ontbreken van een algemeen kader. Ik wil de regering dan ook oproepen om dat zo snel mogelijk uit te werken, want er liggen heel wat investeringsdossiers van industriële bedrijven te wachten.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mevrouw de minister, het is inderdaad een en-enoplossing. Je moet zowel de alternatieve energiebronnen stimuleren als de fossiele energiebronnen verminderen. Daarvoor bestaat er een heel breed palet van mogelijkheden. Ik denk bijvoorbeeld binnen Ruimtelijke Ordening aan de mogelijkheden van duurzaam planadvies. Nieuwe bouwers worden via een subsidiëring in de mogelijkheid gesteld om duurzame plannen te realiseren. Ik denk ook aan de energiescans, die enorm succesvol zijn in Vlaanderen, de groendaken die meer en meer opkomen, en de zonnepanelen. In veel gemeenten wordt men overrompeld door aanvragen voor nieuwe zonnepanelen en -boilers. Ook dat is heel positief, zeker in de wetenschap dat dat maar een fractie van de aanvragen betreft. Er zijn immers heel veel mogelijkheden om een vrijstelling te krijgen voor die zaken. We zijn dus op de goede weg.

U hebt terecht gezegd dat die cijfers moeten worden genuanceerd en dat ze onder meer in functie van de grootte van de landen moeten worden bekeken.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, ik ben het uiteraard met u eens dat we in deze legislatuur al heel wat hebben gedaan om de drempels uit de weg te ruimen die de windtechnologie de wind uit de zeilen namen. We hebben de regels op het vlak van de ruimtelijke ordening versoepeld en we hebben voorzien in een vaste prijs die contractueel kan worden vastgelegd met de netbeheerder.

Maar, mevrouw de minister, u zult het met me eens zijn dat die prijs te laag ligt om die technologie volledig rendabel te maken. Wij rekenen erop dat de regering de minimumwaarde die de exploitanten krijgen, optrekt tot 90 euro per megawattuur. Ik heb begrepen dat het spoedig op de agenda komt. Dat bedrag wordt ook in Wallonië toegekend.

Mevrouw de minister, op het land zetten we alle zeilen bij, maar het grote probleem ligt federaal bij de aansluiting van de windmolens op zee aan het hoogspanningsnet op het land. Wij hebben twee suggesties gedaan om dat probleem te verhelpen. Ofwel moet je Elia, de hoogspanningsnetbeheerder, de verbindingen voor zijn rekening laten nemen. Zo is het ook in Duitsland. Dan kun je met goedkopere technologie de verschillende windmolenparken aansluiten, door te voorzien in een stopcontact op zee. Ofwel moeten we de kabels vanuit Vlaanderen

prefinanciering, net zoals we dat doen voor investeringsprojecten van de NMBS. Wij rekenen erop dat u de druk op de federale overheid opvoert voor een snelle oplossing.

De voorzitter: De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de minister, de artikels in de krant bevestigen wat we hier al verschillende keren naar voren hebben gebracht. Ik ben toch ontgoocheld om u steeds hetzelfde plaatje te horen draaien, namelijk: "Kijk eens wat er sinds 2004 bij gekomen is." In andere landen die al een veel grotere voorsprong hadden, is er nog veel meer bij gekomen. Wallonië heeft helemaal geen kustlijn en heeft zeker niet meer wind dan Vlaanderen. Het vermogen aan windenergie is daar de laatste drie jaar veel meer toegenomen dan in Vlaanderen. Luxemburg heeft zeker niet meer geschikte dakoppervlakte om zonnepanelen te leggen. Toch ligt het aantal zonnepanelen er exponentieel hoger dan in Vlaanderen. Ik kan me niet voorstellen dat daar meer zon zou zijn.

Men zegt dan dat we de doelstelling van 6 percent hernieuwbare energie tegen 2010 gaan halen. Hoe gaan we dat doen? Door biomassa bij te stoken in oude, vervuilende steenkoolcentrales waardoor die groenestroomcertificaten krijgen, als gevolg waarvan alternatieven zoals gascentrales veel duurder worden dan die vuile steenkoolcentrales.

Vlaanderen moet inzake hernieuwbare energie meer dan een tandje bij steken. Het is positief dat u nu maatregelen neemt zoals ervoor zorgen dat ook in landbouwgebied windturbines gemakkelijker kunnen worden ingeplant. Maar ik vraag me af waarom u vier jaar hebt moeten wachten om deze maatregel door te voeren.

Minister Hilde Crevits: Er is inderdaad nood aan een kader, niet alleen voor de grote maar ook voor de kleinere windmolens, die weliswaar wat minder rendement geven, maar die gemakkelijker aansluitbaar zijn voor individuele bedrijven.

Mijnheer Martens, u verwijst terecht naar de opbrengststeun. Ik had dat al gezegd in mijn antwoord, maar ik begrijp dat u het ook nog eens wilt zeggen. U hebt de 90 euro vermeld. Ik gun u dat. Als de Vlaamse Regering het ermee eens is, zullen wij vrijdag hoogstwaarschijnlijk die belangrijke extra steun kunnen bezorgen.

Mijnheer Glorieux, ik denk dat het mij siert dat ik telkens dezelfde plaat draai. Politici die elke week een andere plaat spelen, lijken mij niet erg standvastig. U hebt absoluut niet betwist dat als we de vergelijking maken qua vermogen per vierkante kilometer, wij het eigenlijk uitstekend doen in Vlaanderen. U zegt dat Wallonië een grotere sprong voorwaarts heeft gemaakt. De gemiddelde bevolkingsdichtheid in België is 348 inwoners per vierkante kilometer. In Vlaanderen is dat 477, mijnheer Glorieux. Dat is een spectaculair hoger aantal.

De heer Eloi Glorieux: Er zijn veel meer daken om zonnepanelen op te zetten.

Minister Hilde Crevits: Maar op daken zet je geen windmolens, mijnheer Glorieux. Het gaat hier over windenergie. Ik heb zeer duidelijk mijn engagement gegeven: maal zes tegen 2020. U zult die plaat nog heel vaak horen. We zullen dat mooi op muziek zetten. De Vlaamse Regering is er volop mee bezig.

Mijnheer Glorieux, wat de biomassa en de bijstook betreft, is het de vorige legislatuur die die deur heeft opgezet. Het zal deze regering zijn die komende vrijdag die steun zal halveren. U moet toch een klein beetje intellectueel eerlijk blijven. Wij moeten opruimen wat u hebt gerealiseerd. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Eloi Glorieux: Dat moet u aan uw coalitiepartner verwijten, want die was verantwoordelijk voor energie.

Minister Hilde Crevits: U zat er ook in, u hebt de deur opgezet.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Glorieux, in een regering zonder Groen! is het windvermogen veel meer gestegen dan in een regering met Groen!

De heer Patrick Lachaert: Vlaanderen is eindig. We hebben 65 kilometer kust, we hebben nog gebieden waar er weinig hinder zou zijn. Sommigen zouden er problemen mee hebben dat daar windmolens komen. In andere landen gebeurt dat ook. Waarschijnlijk zijn dat de enige locaties waar dat op een verstandige manier en zonder veel hinder voor vogels en groene kikkers kan worden geplaatst.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Joke Schauvliege tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het halen van de Europese normen inzake fijn stof

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het halen van de Europese normen inzake fijn stof

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, vorige week stond ik hier op dezelfde plaats met een vraag over een aantal mobiele meettoestellen die u ter beschikking zou

stellen van steden en gemeenten. Vandaag wil ik het hebben over de fijnstofproblematiek.

De laatste tijd zijn er alarmerende berichten verschenen over de luchtkwaliteit in Vlaanderen. De fijnstofnorm zou dit jaar al 41 keer overschreden zijn. Dat is veel, dat cijfer doet ons nadenken. In de commissie hebben we het daar al dikwijls over gehad. Telkens werd verwezen naar het actieplan fijn stof van de Vlaamse Regering. In dat actieplan wordt een kader uitgewerkt met maatregelen voor roetfilters, maar ook voor industrie enzovoort. Iedereen is het erover eens dat er in Vlaanderen al heel wat inspanningen gebeuren, ook op het vlak van Industrie en mobiliteit.

Mevrouw de minister, volstaat het actieplan fijn stof, of moeten we een tandje bij steken? Moet het plan worden geactualiseerd?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het fijn stof gaat maar niet liggen. Twee dagen geleden bleek inderdaad dat we in de 'hot spot' zitten, in de sterkste concentratie van vervuiling in heel Europa. Mevrouw de minister, ik heb begrepen dat u aan de Europese Commissie een uitstel tot 2011 hebt gevraagd om de normen te kunnen halen. Het is duidelijk dat we de normen vandaag niet halen. Op twee derde van de meetplaatsen merken we al na één maand metingen, dat de dagnorm tien tot vijftien keer wordt overschreden.

In de lente al zullen we de Europese norm hebben overschreden. Die staat ons toe om op jaarbasis 35 dagen de norm te overschrijden. Dat zal niet zonder gevolgen blijven voor de volksgezondheid. Op basis van Europees onderzoek blijkt dat de gemiddelde Belg veertien maanden aan levensverwachting inboet door de vervuiling door fijn stof. Dat is een half jaar meer dan de gemiddelde Europeaan.

Uiteraard zijn dat gemiddelden. De levensverwachting van mensen met ademhalings- en gezondheidsproblemen en met astma-allergieën daalt nog veel sterker. Mevrouw de minister, ik heb vernomen dat in een aanvraag tot uitstel bij de Europese Commissie ook een maatregelenpakket moet worden opgenomen, waarin Vlaanderen duidelijk maakt hoe het er wel in zal slagen om tegen 2011 die norm te bereiken. Wat zit er in dat maatregelenpakket?

We hebben eind vorig jaar in een resolutie heel wat maatregelen voorgesteld aan u. Ik vraag me af in welke mate die vervat zijn in dat maatregelenpakket. Het ging om maatregelen zoals het aanpassen van de inschrijvingstaks op wagens.

Wij vinden dat voor schone wagens met roetfilter uiteraard veel minder of geen aankoopbelasting moet worden

betaald. Voor wagens zonder roetfilter zou veel meer moeten worden betaald. Op die manier moet men de consument ontraden dergelijke wagens aan te kopen.

Verder hebben wij in het voorstel van resolutie gevraagd om de nodige financiële en andere maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat alle nieuwe wagens die in 2009 worden verkocht, met een roetfilter uitgerust zouden zijn. Ik stel vast dat er vandaag nog altijd wagens zonder roetfilter kunnen worden aangekocht.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het klopt dat er een uitstel-aanvraag is ingediend bij de Europese Commissie omdat de fijnstofnormen niet worden gehaald. Er zijn 27 lidstaten in Europa waarvan er 14 uitstel hebben gevraagd. Tegen 10 andere lidstaten is een inbreukprocedure opgestart. Van de 27 lidstaten zijn er dus 24 die problemen hebben met het halen van de fijnstofnormen.

Het is heel belangrijk dat die normen er zijn. Die verplichten ons om in te grijpen en om plannen te maken. Die plannen bestaan al een hele tijd. We hebben daar in de commissie voor Leefmilieu zeer uitvoerig over gediscussieerd. Er is inderdaad een voorstel van resolutie ingediend door mevrouw Schauvliege en een aantal collega's.

Zo'n uitstelaanvraag is geen vodge papier. Dat moet vergezeld zijn van een luchtkwaliteitsplan waarbij een globaal fijnstofplan voor Vlaanderen, een plan voor alle hotspotzones en een maatregelenpakket moeten worden gevoegd.

Mijnheer Martens, de tien punten uit het voorstel van resolutie dat hier is goedgekeurd, zijn mee opgenomen in de uitstelaanvraag. Een aantal zaken is al in uitvoering. Ik denk dan aan de roetfiltersubsidie voor bestaande dieselwagens die al eenmaal principieel is goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Als alle Vlaamse ministers het ermee eens zijn, zal die volgende vrijdag voor een tweede maal worden goedgekeurd, waardoor die maatregel kan worden ingevoerd.

Intussen hebben we ook al principiële beslissingen genomen over de kilometerheffing. In het luchtkwaliteitsplan is ook een stand van zaken opgenomen over de hervorming van de autofiscaliteit waarvan eind december binnen de Vlaamse Regering heel duidelijk de principes zijn afgesproken. Er is ook in de commissie al over gediscussieerd.

Over een aantal zaken is nog niets beslist. Daartoe behoort onder andere de maatregel om nu al te voorzien in een bonusmalus voor de aankoop van personenwagens met een geïntegreerde roetfilter. Dat is een maatregel waar ik zelf voor gewonnen ben, omdat het

belangrijk is dat zoveel mogelijk nieuwe wagens worden uitgerust met een roetfilter.

Het is een beetje jammer dat Europa de richtlijn over de emissies van voertuigen niet gelijk heeft laten sporen met de richtlijn over de luchtkwaliteit voor wat de timing betreft. Iedereen weet dat de emissies van voertuigen een heel belangrijke impact hebben. Toch wordt de verplichting om elke wagen een Euro 5-wagen te laten zijn bij aankoop, pas ingevoerd vanaf 2011. Wij kunnen dat niet zelf vervroegen. We kunnen wel een stimulerend beleid voeren.

Ik hoop dat de roetfiltersubsidie een succes zal zijn. Op die manier kan de uitstoot van de zwaarst vervuulende motoren worden aangepakt. Uiteraard zal veel ook afhangen van het aankoopgedrag van de Vlaming.

Tot slot wil ik nog opmerken dat de discussie over fijn stof niet enkel het wegverkeer betreft. Tijdens de voorbije maanden zijn heel wat maatregelen genomen om de woningisolatie te verbeteren. Goed geïsoleerde woningen verbruiken minder energie, maar produceren ook minder fijn stof en CO₂.

De maatregelen zijn dan ook heel belangrijk. Bij elke milieuvergunning die verleend wordt, wordt ook rekening gehouden met de fijnstofcomponent. Vandaag is er al heel wat evolutie wat de maatregelen betreft. Ik kan dan ook bevestigen dat we die normen zullen halen in 2011. De modellen tonen dat ook aan.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Als ik u goed begrepen heb, is er een akkoord binnen de Vlaamse Regering om door te gaan met de autofiscaliteit en zal daar ook uitvoering aan worden gegeven. In de resolutie die het parlement heeft goedgekeurd, wordt gevraagd om de aankoop van milieuvriendelijke wagens nog dit jaar te steunen. Vanuit het Vlaams Parlement moeten we er dan ook op aandringen dat ter zake maatregelen worden genomen in de Vlaamse Regering.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat al onze suggesties en voorstellen uit de resolutie opgenomen zijn in het maatregelenpakket. Ik hoop ook dat u dat openbaar kunt maken, dat we er ons allemaal van kunnen vergewissen dat we tegen 2011 effectief die normen zullen halen. Ik kijk met interesse uit naar het concrete dossier dat bij Europa is ingediend.

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mevrouw de minister, u hebt daarnet verwezen naar een bonus-malussysteem voor het aanschaffen van wagens met, bijvoorbeeld, roetfilters. Een aantal maanden geleden hebben we daarover een voorstel van decreet ingediend. Ik hoop dat we de steun

van deze regering en van alle meerderheidspartijen voor dit voorstel krijgen.

Ik heb nog een andere bemerking. We volharden in de boosheid. Gisteren stond in de ecobijdrage van De Standaard een interessant artikel over een rapport van Nederland en gepubliceerd in een Engels vakblad. Daarin werd nogmaals aangetoond dat op de Amsterdamse ring een structurele snelheidsverlaging, die dus los staat van het smogalarm, wel degelijk een effect heeft op de uitstoot. De daling bedroeg 15 percent van de dieselroetpartikels en 17 percent van fijn stof als men de snelheid op die ringweg, die trouwens door een dichtbevolkt gebied gaat, beperkte tot 80 kilometer per uur.

Mevrouw de minister, ik vraag u nogmaals naar uw standpunt over het invoeren van een snelheidsverlaging op bepaalde plaatsen, waar ringwegen dicht langs stedelijke kernen komen.

Minister Hilde Crevits: Collega's, iedereen die dat wilt, kan het luchtkwaliteitsplan gewoon van de website van de Europese Commissie halen.

Mevrouw Schauvliege, het klopt dat een aantal maatregelen nog niet geïmplementeerd zijn. Er is een nota klaar. Binnen de Vlaamse Regering wordt ook de discussie gevoerd of en hoe we een dergelijk bonus-malussysteem kunnen invoeren. Wel is het zo dat de Vlaamse Regering op 19 december 2008 een principiële beslissing heeft genomen over hoe de autofiscaliteit er in de toekomst moet uitzien. We moeten nog zorgen voor de praktische uitwerking.

Mijnheer Daems, u vraagt me hoe het staat met de structurele en permanente snelheidsbeperkingen. Wat dat betreft, zou ik willen verwijzen naar punt 8 van de resolutie. Nummer 8 is trouwens een van mijn favorieten. *(Gelach)*

Mijnheer Decaluwe, het is niet altijd dezelfde plaat!

Daarin gaat het over het uitbreiden van de dynamische verkeerssignalisatie. Dat is de manier waarop we in de toekomst moeten omgaan met ons verkeersbeleid. Dynamische snelheidssignalisatie kan ervoor zorgen dat op momenten dat de luchtkwaliteit minder goed is, de snelheid gedurende langere periodes verlaagd kan worden. Men moet op een verstandige manier een snelheidsbeleid voeren. Dat wil zeggen dat op momenten dat het nodig is, ervoor gezorgd moet worden dat de snelheid wordt verlaagd. Dat kan via een dynamisch snelheidsbeheer.

Mevrouw Joke Schauvliege: Ik denk dat wij op de goede weg zijn. Toch wil ik oproepen tot het nemen van realistische maatregelen. Onze regio heeft toch specifieke kenmerken. En de economische situatie is niet zo rooskleurig. Ik roep op tot de nodige realiteitszin.

Wij moeten actie ondernemen maar we moeten ook geen ondoordachte maatregelen nemen.

De heer Bart Martens: De minister heeft geluk dat die dynamische snelheidsbegrenzing niet punt 69 van de resolutie was.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van schoolsport – 1978 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Tamsamani, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik zal kort zijn want wij hebben het debat gevoerd in de commissie. Ik wil nog één zaak onderstrepen. Mijnheer de minister, collega's, in het ontwerp van decreet bepalen we een aantal subsidiëeringsvoorwaarden voor de organisatie. Ik wil benadrukken, mijnheer de minister, dat wij moeten trachten het veld en de organisaties die te maken hebben met onderwijs en met sport hier optimaal bij te betrekken. Dit staat ook met zoveel woorden in het ontwerp. Dit biedt de grootste garantie om dit decreet, dat zeer nobele doelstellingen nastreeft, ook in de praktijk deze doelstellingen te laten realiseren.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de bekommernis van de heer Van Dijck is absoluut legitiem. Het is noodzakelijk dat de organisatie die uiteindelijk zal worden geselecteerd, wordt gedragen door het veld. Ik bedoel dan het veld in de brede betekenis: de wereld van onderwijs en sport. Wij hebben ervoor gekozen om niet voor alles in detail op voorhand vast te leggen hoe het moet. Dat zou legistisch maar ook qua beleid niet goed zijn geweest. De doelstelling is bijzonder duidelijk en is bijzonder duidelijk omschreven in alle stukken. Ik ga er inderdaad van uit dat wanneer dit decreet wordt geoperationaliseerd en er uiteindelijk een vzw wordt geselecteerd, die inderdaad breed gedragen zal moeten zijn in het veld. Mijnheer Van Dijck en alle anderen die dit ter harte nemen, ik wil daarover waken. Mijnheer Van Dijck, wanneer de procedure verder loopt en wanneer de overheid beslissingen zal hebben genomen, zullen wij daar zeker op kunnen terugkomen bij de evaluatie van dit decreet.

De voorzitter: De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1978/1*)

Voor artikel 4 wordt het door de commissie gecorrigeerde artikel als basis voor de bespreking genomen. (Zie *Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1978/2*)

– *De artikelen 1 tot en met 12 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdiens van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman – 1997 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, door een aantal wijzigingen in de praktijk zijn er drie aanpassingen nodig in het Loodsdecreet. Ten eerste maakt de realisatie van het Deurganckdok en de nieuwe sluis van Wintam het noodzakelijk om de omschrijving van het gebied waarbinnen de loodsdiens wordt verstrekt, aan te passen. Ten tweede moeten, door het zogenaamde Scheepvaartbegeleidingsdecreet van 2006, de verwachte aankomsttijden niet langer worden doorgegeven aan de loodsdiens maar wel aan de afdeling Scheepvaartbegeleiding.

Omdat deze melding ook fungeert als loodsbestelling is dit niet praktisch. Dit werd dan ook rechtgezet. Ten derde worden het loodsen en het vervoer van loodsen te water verankerd als een exclusieve overheidstaak om de veiligheid van het maritieme verkeer te waarborgen.

Daarenboven tonen voorbeelden uit het buitenland aan dat zelfs een gedeeltelijke privatisering niet tot een betere of een goedkopere dienstverlening leidt.

De heer de Kort heeft tijdens de commissiebespreking zijn bezorgdheid geuit over het grote belang van de continuïteit van de dienstverlening door de loodsen. Acties van de loodsen hebben immers rechtstreeks zware gevolgen in de havenwereld.

De commissie heeft het ontwerp van decreet unaniem goedgekeurd.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mevrouw de voorzitter, ik heb tijdens de commissiebespreking al vermeld dat de toezegging van de minister-president me bijzonder tevreden stelt. Ik heb naar het advies van de Vlaamse Havencommissie verwezen.

De werking zal op een bedrijfseconomische basis worden gestoeld. Er zal effectief elk kwartaal een rapportering van de cijfers komen. Dit maakt het mogelijk de werking van de loodsdiensten op te volgen. Ze moeten niet enkel in een goede publieke dienstverlening voorzien, dit alles moet ook efficiënt verlopen.

Verder hoop ik dat het mogelijk zal zijn in het kader van de ketenbenadering goede praktische afspraken te maken. De Dienst Afzonderlijk Beheer Loodswezen moet goede afspraken met de betrokken havenautoriteiten maken.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, voor alle duidelijkheid wil ik eerst vermelden dat de invoering van dit ontwerp van decreet een goede zaak is.

Ik zou de aandacht van de minister-president evenwel ook willen vestigen op een pijnpunt dat door de huidige financiële en economische crisis is ontstaan. De nieuwe berekeningswijze voor de loodsgelden houdt niet langer rekening met de werkelijke vracht of lading. Zoals de minister-president ongetwijfeld weet, wordt de theoretische potentiële diepgang bij maximale bevrachting van het schip in rekening gebracht. Dit verontrust de rederijen en verschillende havenbedrijven. Zij vrezen dat dit voor onze Vlaamse havens concurrentievervalsing zal werken. Voor schepen met een kleine lading die momenteel voor onze havens kiezen, betekent dit immers een fundamentele kostenverhoging.

Ik heb me laten vertellen dat de minister-president van deze problematiek op de hoogte is. Ik zou hem willen vragen dit in overleg met de sector te bekijken. Voor het overige geniet dit ontwerp van decreet onze volledige steun.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, wij zullen de unanimiteit niet doorbreken – het tegendeel zou allicht verbazing wekken.

Ik wil echter van de gelegenheid gebruik maken om tijdens deze plenaire vergadering nog eens mijn bezorgdheid te uiten over wat in de Antwerpse loodsenwereld met betrekking tot de verhaaloperaties tussen Linkeroever en Rechteroever leeft. Deze talrijke verhaalbewegingen moeten nu nog door de rivierloodsen van het Vlaamse Gewest worden begeleid. Er staan voor dergelijke operaties echter ook bekwame dokloodsen ter beschikking. Zij zouden dergelijke bewegingen voor een fractie van de kostprijs kunnen begeleiden. Indien ik de minister-president goed heb begrepen, is hij geen tegenstander van deze idee. Misschien biedt het volgende ogenblik waarop we het decreetgevend kader nog eens herbekijken ons de gelegenheid om de verhaaloperaties van Linkeroever naar Rechteroever alsnog door dokloodsen te laten begeleiden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik dank alle sprekers voor hun uiteenzettingen.

De vraag van de heer Penris is niet nieuw. Hij heeft ze hier nadrukkelijk tijdens deze plenaire zitting herhaald. Ik zal met zijn opmerkingen rekening houden. Volgens hem moeten we hier nog eens op terugkomen. Ik apprecieer dat standpunt.

Het door mevrouw De Ridder aangehaald probleem is me ook gesignaleerd. We zijn dat verder aan het onderzoeken.

De heer de Kort heeft zijn vraag ook tijdens de commissiebesprekingen uitdrukkelijk gesteld. Ik heb daar toen ook een uitdrukkelijk antwoord op gegeven.

Ik dank iedereen voor de constructieve inbreng en ingesteldheid.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 1997/1).

– *De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anne Marie Hoebeke en Joke Schauvliege, de heer Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Roegiers en mevrouw Vera Dua betreffende de maritieme toegang tot de haven van Gent – 1662 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw de voorzitter, ik zal een kort mondeling verslag uitbrengen. Op 14 januari 2009 heeft de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie het in april 2008 ingediende voorstel van resolutie behandeld.

Met deze resolutie willen de indieners het grote belang van de vlotte maritieme bereikbaarheid van de Gentse Kanaalzone en de Gentse haven benadrukken.

Met de grootste toegevoegde waarde per maritieme ton overslag van alle Vlaamse havens en 60.000 tot 70.000 rechtstreekse arbeidsplaatsen, is deze immers van zeer groot belang. Het advies van het Stakeholders Advies Forum, onder covoorzitterschap van collega Miet Smet en mede onderschreven door de provinciegouverneur André Denys, stelde onomwonden dat op de terreinen van het bestaande sluizencomplex te Terneuzen, in een tweede grote zeesluis moet worden voorzien. Tevens vraagt men de nodige maatregelen om voor de gehele Kanaalzone een bijkomende investering te doen, om de modal split zo optimaal mogelijk te kunnen realiseren.

Deze resolutie vraagt dan ook aan de Vlaamse Regering om voor 7 juni 2009 een akkoord te sluiten met Nederland zodat een tweede zeesluis in Terneuzen deel kan uitmaken van het volgende regeerakkoord. De resolutie vraagt ook om nota te nemen van de randvoorwaarden die de stakeholders formuleren ten aanzien van de modal split, de aangepaste rampenbestrijding en de uitbaggering van het kanaal. Het overleg met de Nederlandse en Zeeuwse overheden moet tijdig en in samenspraak met dit parlement worden geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd. Bij dit alles mag de globale waterhuishouding en het risico op watertekort niet uit het oog worden verloren.

Deze resolutie werd unaniem goedgekeurd door de commissie.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we zijn met deze resolutie niet over één nacht ijs gegaan. Er zijn een aantal vergaderingen gehouden met alle Vlaamse

volksvertegenwoordigers van de provincie Oost-Vlaanderen. We zijn tot een consensus gekomen die nu voorligt in deze resolutie, op basis van het regeerakkoord van 2004. Daarin staat dat de verbetering van de maritieme toegang tot de haven van Gent en de bouw van een tweede zeesluis, wordt vooropgesteld.

We mogen niet vergeten dat een groot deel van de welvaart in en rond de Vlaamse havens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge wordt gecreëerd. De haven van Gent kent een groei van zowel de maritieme overslag – een stijging van 7,7 percent – als van de binnenvaartoverslag – een stijging van 12,9 percent. In het totaal is dat een maritieme overslag van 47 miljoen ton.

De havenschepen van Gent spreekt in de meest recente publicatie over een toegevoegde waarde van 83.000 arbeidsplaatsen, rechtstreeks of onrechtstreeks verbonden met de haven. Hij verwijst ook naar u, mijnheer de minister-president. U hebt in uw betoog van 18 januari 2009 gezegd dat u nog voor de regionale verkiezingen van 2009 met de Nederlanders tot een akkoord zou komen voor de bouw van een tweede zeesluis in Terneuzen.

Wij zijn uiteraard zeer tevreden en zullen dit met veel genoegen begroeten. We zullen u uiteraard ook aan uw woord houden, want de tijd dringt. De haven van Gent en de reders hebben er recht op te weten waar ze staan, zeker met de huidige financiële en economische toestand. De afhankelijkheid van één sluis is te groot. U weet dat de diepgang 12,5 meter is. 95 percent moet langs de Westsluis de haven van Gent binnenkomen. Van die 95 percent heeft er 65 percent zulke afmetingen dat ze enkel door die sluis kunnen binnenvaren, wat een risico inhoudt.

We kunnen niet genoeg beklemtonen dat de infrastructuurwerken die we vragen voor het sluizencomplex van het kanaal Gent-Terneuzen niet de noodzaak aan infrastructuurwerken in andere havens moet hypothekeren of in het gedrag brengen. Zowel de haven van Antwerpen als die van Zeebrugge moet ook onze blijvende aandacht hebben. Wij kunnen niet uitgaan van een of-ofverhaal, het is een en-enverhaal.

Met de Oost-Vlaamse parlementsleden nemen we onze verantwoordelijkheid en sturen signalen naar de Vlaamse Regering. De havens zijn belangrijk voor de welvaart en de economische groei. Maar we zijn ook van mening dat een gecoördineerde en gestructureerde manier om er ons mee te bemoeien in dit parlement aanwezig zou moeten zijn. Vandaar dat we een suggestie zouden willen doen. De infrastructuurwerkzaamheden zijn tijdig nodig, zodat de cluster rond de haven rechtszekerheid heeft en duurzaam ondernemen kan realiseren. Maar we pleiten ook voor realistische financieringswijzen. Daarom willen we suggereren om in de schoot van de commissie voor Economie een subcommissie

voor havenbeleid te installeren voor de volgende legislatuur. We zijn van mening dat er een grotere belangstelling en een betere opvolging van dit parlement nodig is voor de havens, die meer dan ooit onze aandacht verdienen.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mevrouw de voorzitter, ik wil onderstrepen, net als mevrouw Hoebeke, dat dit een sterk signaal is van een aantal Oost-Vlaamse parlementsleden, om de noodzakelijke investeringen te doen in de Gentse kanaalzone. Ik denk dat het voor de werkgelegenheid in de kanaalzone heel belangrijk is dat die investering gebeurt.

Ik ben dan ook zeer blij dat de minister-president de noodzaak daarvan heeft ingezien en al een positief signaal heeft gegeven en heeft aangekondigd dat de werkzaamheden in 2018 kunnen starten. Ik denk dat dat levensnoodzakelijk is. Ik ben ervan overtuigd dat de minister-president nog deze week, bij het overleg dat hij heeft gehad in de Gentse kanaalzone met een aantal bedrijven, onder andere Volvo, het signaal gekregen zal hebben dat de tweede zeesluis belangrijk is om een aantal bijkomende investeringen naar de Gentse kanaalzone te kunnen halen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil eerst op de uiteenzetting van mevrouw Schauvliege zeggen dat, als ik me niet vergis, gesproken is van 2015 en niet van 2018. Ik denk dat dat een belangrijke correctie is.

Mevrouw Hoebeke, ik wil u namens onze fractie steunen in uw pleidooi om in de volgende legislatuur een subcommissie Havenbeleid te installeren. Dat is natuurlijk een zaak van het parlement en niet zozeer van de regering, maar u hebt onze steun.

Collega's, ik wil bij de resolutie eerst drie cijfers vermelden. 15 percent van de Oost-Vlaamse werkgelegenheid, of 66.000 arbeidsplaatsen, hangt rechtstreeks of onrechtstreeks af van de activiteiten in de Gentse kanaalzone. 25 percent van de toegevoegde waarde in de provincie Oost-Vlaanderen vloeit voort uit de activiteiten van de Gentse haven. Dit om te zeggen dat de Gentse haven een absoluut belangrijke economische speler, een hoeksteen van de Oost-Vlaamse economie is.

Collega's, geen tweede zeesluis – maar van dat uitgangspunt vertrek ik niet – zou betekenen dat Oost-Vlaanderen niet meer of niet minder dan de Borinage van Vlaanderen zou worden. Dat zijn niet mijn woorden, maar de woorden van Sas Van Rouveroy, voorzitter van het havenbedrijf en eerste schepen van de stad Gent. Ik wil hem daarin volledig ondersteunen, maar ik ga niet uit van dit doemscenario.

Ondertussen, sinds dit voorstel van resolutie is ingediend, hebben we het SAF-advies, het advies van het Stakeholders Advies Forum, ontvangen en dat adviseert de overheden om te kiezen voor: "de oplossingsrichting van een grote zeesluis binnen complex". Dat is goed nieuws. Het Stakeholders Advies Forum heeft daarbij ook zes belangrijke randvoorwaarden naar voren geschoven. Bij de bespreking van dit voorstel van resolutie, is het goed even te verwijzen naar die zes randvoorwaarden.

Het SAF stelt ten eerste dat een kanaalverbetering of -verruiming niet mag leiden tot substantieel ruimteverlies van bedrijfsterreinen of ingrijpt op bestaande woonkernen. Het SAF stelt ten tweede dat de beslissing over de oplossing van de sluisproblematiek een onderdeel is van een integraal Vlaams-Nederlands besluit over de verbetering van infrastructuur in de kanaalzone. Deze integrale benadering houdt in dat dit besluit verder gaat dan enkel het watergebonden verkeer. Het vereist namelijk ook duidelijkheid over de bijbehorende opwaardering van de goederenspoor- en wegvoorzieningen.

Ten derde stelt het SAF dat de intensivering van het scheepvaartverkeer ten gevolge van een verbetering van de maritieme toegang van het kanaal, qua milieuruimte geen beperking mag opleveren voor de huidige of toekomstige activiteiten in de kanaalzone.

Ten vierde wordt gesteld dat de verbetering van de watergebonden toegankelijkheid moet worden gerealiseerd in combinatie met een samenhangend Vlaams-Nederlands beleid over veiligheid en calamiteitenbestrijding op en langs het kanaal Gent-Terneuzen.

Ten vijfde mag het schutproces uit oogpunt van verdroging of verzilting geen negatieve invloed hebben op het waterbeheer in het algemeen en de natuurwaarden van de bestaande, beschermde grensoverschrijdende krekensystemen in het bijzonder.

Ten zesde moeten bij de exploitatie en het beheer van het sluisencomplex te Terneuzen de principes van het Gemeenschappelijk Nautisch Beheer daadwerkelijk en onverwijld worden toegepast.

Collega's, die adviezen zijn behalve heel duidelijk, ook een oproep aan beide regeringen om effectief werk te maken van niet alleen een beslissing over de nautische toegang maar ook van de flankerende maatregelen die daarmee gepaard moeten gaan.

Naar aanleiding van een interpellatie van de heer Van Malderen vorige week, hebben we in de commissie een interessant debat gehouden over de investeringen in de diverse havens. Mijnheer de minister-president, ik dank u omdat u hier nog aanwezig bent. U hebt vorige week

in de commissie gewag gemaakt van informele gesprekken die u daaromtrent zou hebben met de Nederlandse minister-president. Ondertussen bent u naar Davos geweest. Het zou goed zijn mocht u enige uitleg kunnen geven bij het informele gesprek dat u daar hebt gehad.

Een tweede belangrijk aspect dat aan bod is gekomen in de commissie, is een globaal akkoord dat wordt nagestreefd over vier punten, met name de bouwheer van de investeringen in de havens, de financiering ervan, een oplossing voor de btw-problematiek en het level playing field. Mijnheer de minister-president, de gesprekken daarover zijn aan de gang. Het zou goed zijn mocht u daarover enige duidelijkheid kunnen geven. U bent daarover vorige week in de commissie een beetje op de vlakte gebleven. Ik weet niet of u daar vandaag iets meer over kunt zeggen, want het zijn belangrijke vragen.

Collega's, dit voorstel van resolutie dat door een aantal Oost-Vlaamse collega's is ingediend, is een absoluut belangrijke vraag aan de regering. Ik heb begrepen dat de minister-president daar absoluut werk van wil maken. Uiteraard wensen wij hem in de informele, maar vooral in de formele gesprekken met de Nederlandse overheid, alle succes, zodat we voor 7 juni een akkoord kunnen hebben en er in een volgend regeerakkoord een passage kan staan die absolute duidelijkheid geeft over de investeringen in de Vlaamse havens, in Antwerpen, in dit geval vooral in Gent, in Zeebrugge en in Oostende.

De voorzitter: Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer de minister-president, Groen! heeft dit voorstel van resolutie ook mee ondertekend, omdat er vooruitgang moet worden geboekt in dit dossier, dat al jarenlang aansleept.

Zolang ik in de politiek zit, is er al sprake van die tweede zeesluis. We zijn altijd al voorwaardelijk voorstanders geweest van een tweede zeesluis in Terneuzen, omdat er iets moet gebeuren. De huidige sluis is verouderd, riskant, te smal en kan de trafiek niet vlot afhandelen, temeer omdat ook de binnenvaart – gelukkig – fors is toegenomen en daarmee concurreert. Voor de veiligheid en een vlotte doorstroming is die tweede zeesluis dus nodig.

Dit is ook belangrijk voor de ontwikkeling van de Gentse haven. De andere leden hebben daar ook al op gewezen. Wij stellen echter één voorwaarde: dat de ontwikkeling van de Gentse haven in de goede richting gaat. Ik wil erop wijzen dat Gent er altijd voor heeft gekozen om een specifieke haven met een grote toegevoegde waarde te zijn. Dat is zeer karakteristiek voor de Gentse haven. We hebben dat ook altijd zeer sterk ondersteund. In tegenstelling tot bijvoorbeeld Antwerpen is de gecreëerde tewerkstelling per aangevoerde ton er zeer hoog. In feite

zouden de andere havens daar een voorbeeld aan moeten nemen.

We steunen dit ook op voorwaarde dat die ontwikkeling daadwerkelijk gepaard gaat met een zuinig ruimtegebruik. Ook op dat vlak is Gent altijd vrij goed geweest. *(Opmerkingen van de heer Robert Voorhamme)*

Ik heb de indruk dat ik een reactie uit Antwerpen krijg. Alleszins moet er rekening worden gehouden met ecologische voorwaarden en moeten ook de mogelijke effecten op de waterhuishouding zeer nauwgezet worden bekeken. Dat is trouwens ook zeer expliciet vermeld in het SAF-advies.

Tussen haakjes wil ik erop wijzen dat het SAF-advies en dit voorstel van resolutie enkel gaan over de tweede zeesluis. De volgende discussie die zal moeten plaatsvinden, is die over de vraag of er iets zal gebeuren met het kanaal Gent-Terneuzen. Ter zake zal door voldoende studies moeten worden aangetoond dat dit geen te zware ecologische gevolgen heeft.

Het nieuwe element is dat de stakeholders, zowel de Vlamingen als de Nederlanders, een gezamenlijk advies hebben geformuleerd. Dat we de Nederlanders mee hebben, is een zeer belangrijke stap. Het voorstel van het SAF lijkt me ook het beste voorstel. Het komt erop neer dat die tweede zeesluis binnen het sluisencomplex zou worden gebouwd. Dat is ook een zeer goede zaak vanuit het oogpunt van het ruimtegebruik. De heer Roegiers heeft al verwezen naar de randvoorwaarden. Ik zal die niet herhalen, maar u zult begrijpen dat die voor ons ontzettend belangrijk zijn. Dan gaat het over voorwaarden op het vlak van mobiliteit, ruimtegebruik, waterhuishouding en het behoud van natuurwaarden. Ik hoop dat u al die randvoorwaarden goed in het achterhoofd hebt als u onderhandelt of plannen maakt.

Ten aanzien van de collega's wil ik er ook nog op wijzen dat, als die nieuwe zeesluis zal zijn verwezenlijkt, dat eigenlijk impliceert dat alle grootste plannen voor het Schipdonkkanaal daarmee definitief worden afgevoerd. Dat is voor ons een bijkomende reden om dit voorstel van resolutie te steunen. Anders zouden de gevolgen voor de waterhuishouding catastrofaal zijn. Bouw die tweede zeesluis dus: dan weten we dat Schipdonk gered is.

Ten slotte heb ik nog een vraag. Daarmee sluit ik me aan bij de heer Roegiers. Ik heb ook via de kranten vernomen dat u in Davos gesprekken hebt gehad met minister-president Balkenende. Er was zelfs expliciet te lezen dat dit dossier voor u een van de belangrijkste redenen was om naar Davos af te reizen. Als Gentenaar voelde ik me natuurlijk enorm gevleid, hoewel ik het toch een beetje overdreven zou vinden, mocht dat de enige reden zijn geweest om naar Davos te gaan. Dat neemt niet weg dat

we natuurlijk zeer benieuwd zijn over de resultaten van die gesprekken met Balkenende. Misschien is dit de gelegenheid om ons daarvan op de hoogte te brengen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mevrouw de voorzitter, ik vraag me af of de conclusies die mevrouw Dua verbindt aan de goedkeuring van dit voorstel van resolutie, ook door haar collega's worden gesteund. Dan heb ik het over wat ze net heeft gezegd over het Schipdonkkanaal.

In dit huis, net als op andere niveaus, werd de maritieme toegankelijkheid van de Gentse haven al vaak besproken. Ik ga dat allemaal niet herhalen. De heer Roegiers heeft dat ook al uitvoerig toegelicht. Een laatste belangrijke ontwikkeling in dit dossier is het SAF-advies. Ik ben uiteraard benieuwd naar de gesprekken – en de resultaten ervan – tussen minister-president Peeters en zijn Nederlandse collega Balkenende hieromtrent.

Het Vlaams Belang vindt net als alle andere partijen dat die tweede zeesluis voor Gent enorm belangrijk is. We hebben alle initiatieven in deze zin altijd gesteund. Als lid van het havenbestuur van Gent heb ik dan ook de evolutie van dit dossier van dichtbij kunnen volgen. Zonder zeesluis, dat heeft de heer Roegiers ook al toegelicht, is er voor Gent geen toekomst. Ik hoop dan ook dat de minister-president zijn beloftes ter zake nakomt.

Ik wil nog enige nuance aanbrengen in het betoog van sommige collega's. Ik vind het jammer dat de indieners er niet voor konden zorgen dat het voorstel van resolutie door alle partijen kon worden ondertekend. Dat zou pas een krachtig signaal geweest zijn. Ondanks dit alles zal het Vlaams Belang het voorstel van resolutie goedkeuren. Het Vlaams Belang wil geen politieke spelletjes spelen ten koste van de Gentse haven.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw Stevens heeft dit voorstel van resolutie mee ondertekend; de N-VA staat achter de inhoud.

Ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Mijnheer de minister-president, naar aanleiding van de interpellatie van de heer Van Malderen vorige week hebt u heel duidelijk gezegd dat u naar Davos ging. Ik ben net zoals mijn collega's benieuwd naar de gesprekken met minister-president Balkenende. U hebt gezegd dat u daar knopen ging doorhakken. Ik heb dat zo geïnterpreteerd. U hechtte heel veel belang aan die ontmoeting in Davos omdat daar een item van het verlanglijstje van de provincie Oost-Vlaanderen aan bod zou komen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Hoebeke, hoe het parlement zich gaat organiseren na de verkiezingen, daar heb ik niets over te zeggen. Ik heb niet begrepen dat er dan drie of vier subcommissies – voor elke haven één – zou komen. Ik vermoed dat u een voorstel zult doen om een subcommissie onder de commissie voor Openbare Werken te organiseren. Maar dat is aan het parlement, en dat zien we wel na de verkiezingen.

Covoorzitter mevrouw Smet, heeft heel hard gewerkt. De felicitaties voor het advies komen haar volledig toe. (*Applaus*)

Ik ben samen met haar heel opgetogen dat dat hier kamerbreed positief wordt geduid. De consensus die moeizaam tot stand kwam, komt hier nu tot uiting. Daar hebben veel mensen aan gewerkt. Die consensus werd hier al toegelicht: de zeesluis binnen het complex met een zestal randvoorwaarden of flankerende maatregelen. Dit is een mijlpaal waar jaren van discussie aan voorafgingen. Ik ben opgetogen dat u zich hierbij aansluit, mevrouw Dua, maar enkele bijkomende elementen hebben met de zeesluis niets te maken. Ik verwijs naar het Schipdonkkanaal. Dat dossier staat volledig op zich. Maar ik vind het hoopgevend dat u daar zo positief naar kijkt.

Ik heb in Davos met minister-president Balkenende een aantal dossiers besproken. Gent-Terneuzen en SAF was niet het enige dossier. Dat kwam aan bod in een informeel gesprek.

Het is natuurlijk wel zo, en dat heb ik ook tijdens de nieuwjaarsreceptie in Gent onderstreept, dat gezien de energie en gezien de consensus die tot stand is gekomen, ik als bevoegde minister dit advies van het SAF ook valideer. Ik heb mijn collega Jan Peter Balkenende uitdrukkelijk gevraagd om het langs Nederlandse kant ook te valideren. Hij zou de nodige gesprekken voeren binnen zijn regering en "heel snel" een contact organiseren met de bevoegde Nederlandse minister of ministers om wat ik in Gent uitdrukkelijk heb gezegd over het valideren van al die inspanningen en de consensus die daar is uitgekomen, ook te valideren aan Nederlandse kant.

In verband met een laatste element waar de heer Roegiers en anderen ook naar verwijzen, is het natuurlijk zo dat wij de volgende jaren een aantal belangrijke investeringen zullen doen. De eerste investering is de tweede sluis in Antwerpen, die op het vlak van de procedure het verst is gevorderd. De kostprijs is 625 miljoen euro. De tweede belangrijke investering die wij zullen uitvoeren is de diepe zeesluis binnen het complex. De kostprijs bedraagt meer dan 1 miljard euro. Dan zijn er nog de Visartsluis en SHIP in Zeebrugge, waar een kostprijs van 700 miljoen euro aan verbonden is.

Ik heb in het verleden reeds aangekondigd dat we zouden bekijken in welke mate de havenbedrijven een

bijdrage konden leveren, met respect voor de verschillende situaties en voor het level playing field. Ik heb een aantal concrete voorstellen op papier gezet, en ik heb daar ook met de havenbesturen over gesproken. Nu wordt bij de Nationale Bank en andere instanties gecheckt of alles ESR-neutraal is.

Ik zal er de laatste hand aan leggen, want er is ook al overleg geweest binnen de Vlaamse Regering, en ik zal daarna het Vlaams Parlement informeren, maar ik meen dat het nu nog iets te vroeg is om dat te doen. Ik wil immers eerst finaliseren en ik wil alle elementen erin opnemen om te komen tot een vehikel waarin de vier uitgangspunten waarnaar de heer Roegiers verwees, terug te vinden zijn.

Dit kamerbrede voorstel van resolutie sterkt mij om met dit dossier verder te gaan. Met een consensus vanuit het SAF en een brede consensus hier in dit Vlaams Parlement, zal dat zeker lukken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy, Bob Verstraete, Jos Bex en Mark Demesmaeker betreffende de aanleg van een gewestelijk expresnet voor de zachte weggebruiker tussen de gemeenten uit de Vlaamse Rand en Brussel

– 1756 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer De Coene, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het voorstel van resolutie dat werd ingediend door verschillende collega's van meerderheid en oppositie, werd ondertussen natuurlijk al in de commissie besproken en het werd daar unaniem goedgekeurd. Ik denk dus dat ik tamelijk kort kan zijn, maar ik wil toch, vooral om het nut van het voorstel van resolutie te accentueren, even een kort artikeltje voorlezen dat een paar dagen geleden in Metro verscheen onder de titel: "Fietzers besparen bedrijven hoop geld."

Ik citeer: "Werknemers die met de fiets naar het werk gaan, besparen hun baas een hoop geld omdat ze minder vaak ziek worden. Zo verzuimen deze werknemers gemiddeld een dag minder per jaar dan hun niet-fietsende collega's. Dat blijkt uit onderzoek van het studiebureau TNO in opdracht van de Nederlandse ministeries van Verkeer en Volksgezondheid. Als het aantal fietsende werknemers met 1 procent toeneemt, zou dat een besparing van 27 miljoen euro opleveren. Momenteel fietst ongeveer één derde van de Nederlandse beroepsbevolking naar het werk, voornamelijk omdat dat gezonder is. Binnenkort begint de Nederlandse staatssecretaris van Verkeer Tineke Huizinga dan ook met een proefproject om fietsen financieel aantrekkelijker te maken voor het personeel."

Ik denk, collega's, dat dit uitstekend het nut van ons resolutievoorstel illustreert. Wij vragen met ons voorstel van resolutie namelijk functionele fietscorridors tussen de verschillende gemeenten in de Vlaamse Rand. Daar wonen immers heel veel mensen die elke dag naar Brussel pendelen. Maar ook omgekeerd kunnen mensen die in Brussel wonen, via die functionele, comfortabele en veilige fietscorridors naar de bedrijventerreinen die zich in de luchthavenregio bevinden.

Wij vragen in dit voorstel van resolutie expliciet aan de regering om nog tijdens deze legislatuur samen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waar een gelijkaardig partijbreed resolutievoorstel is ingediend, de basis te leggen voor de realisatie van een aantal functionele fietscorridors tussen de gemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel en het centrum van de hoofdstad.

Het resolutievoorstel werd met een zeer grote meerderheid goedgekeurd in de commissie. Ik hoop, collega's, dat wij straks op eenzelfde stemgedrag kunnen rekenen. *(Applaus bij CD&V, sp.a, Open Vld, de N-VA en Groen!)*

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, collega's, het is de eerste maal dat ik samen met de heer Glorieux een voorstel van resolutie onderteken. Ik vind het een zeer goed voorstel. En het handelt natuurlijk ook over de gemeenten uit de Vlaamse Rand en Brussel.

Onze fractie zal dit zeer goede voorstel van de heer Glorieux zeker ondersteunen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over de Oosterweelverbinding in Antwerpen.
– 2047 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie.

De heer Martens, verslaggever, heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de voorzitter, mijn medeverslaggever, de heer Koninckx, en ikzelf verwijzen naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems, de dames Mieke Vogels en Vera Dua en de heren Jos Stassen en Jef Tavernier betreffende steunmaatregelen voor de offshore windenergiesector
– 2085 (2008-2009) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Daems bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Glorieux en Daems, de dames Vogels en Dua en de heren Stassen en Tavernier betreffende steunmaatregelen voor de offshore windenergiesector.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux: Mevrouw de voorzitter, collega's, iedereen heeft intussen wel door dat windenergie een booming business is, die heel wat opportuniteiten biedt, zowel op het vlak van werkgelegenheid als op het vlak van reconversie naar een ecologische economie. Maar jammer genoeg heeft de offshore windenergiesector op dit moment te lijden onder de financiële crisis. Ze hebben het moeilijk om voldoende kredieten te krijgen om hun projecten verder te kunnen realiseren.

We merken dat de Vlaamse overheid recent is overgegaan tot steunmaatregelen aan andere sectoren die met dezelfde problemen te kampen hebben, zoals de banksector en de automobielsector. Daarom is het belangrijk dat er zo snel mogelijk ook aan de investeerders en projectontwikkelaars die in deze toekomstgerichte sectoren

investeren, een duidelijk signaal wordt gegeven dat zij de volle steun van de Vlaamse overheid hebben.

Daarom vragen wij de behandeling bij hoogdringendheid van dit voorstel van resolutie, waarin we inipikken op de suggestie van minister Vandembroucke om de offshore windenergiesector vanuit Vlaanderen dringend te steunen. We mogen dit niet laten aanslepen. We moeten heel dringend dat signaal geven.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, ik stel voor dat we dit in de commissie bespreken.

De voorzitter: Mijnheer Glorieux, gaat u akkoord met een doorverwijzing naar de commissie? (*Instemming*)

Dan wordt het voorstel van resolutie naar de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie verwezen.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de organisatie van schoolsport
– 1978 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 19 april 1995 betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods en bootman
– 1997 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anne Marie Hoebeke en Joke Schauvliege, de heer Bart Van Malderen, mevrouw Helga Stevens, de heer Jan Roegiers en mevrouw Vera Dua betreffende de maritieme toegang tot de haven van Gent – 1662 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Eloi Glorieux, Eric Van Rompuy, Bob Verstraete, Jos Bex en Mark Demesmaeker betreffende de aanleg van een gewestelijk expresnet voor de zachte weggebruiker tussen de gemeenten uit de Vlaamse Rand en Brussel – 1756 (2007-2008) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Dirk de Kort en Jo Vermeulen en mevrouw Margriet Hermans tot besluit van de op 15 januari 2009 door de heren Dirk de Kort in commissie gehouden interpellatie tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de uitvoering van het masterplan voor de renovatie van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) – 2043 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 11 februari 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.47 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Else De Wachter, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Greet Van Linter: gezondheidsredenen;

Luc Martens: buitenslands;

Hilde De Lobel: familieverplichtingen.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Jaak Gabriels, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch
